

letnik XXII - št. 3, marec 2015

Glasilo občine Trzin

odsev

Pomlad je tu

Franci Pavlič: Želel sem delati za ljudi

Gregorčki preplavili Pšato

Refoškov desert z belim tartufom

GEO SAN

inženiring in storitve, d.o.o.

VRTANJE VRTIN

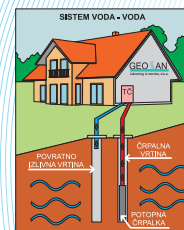
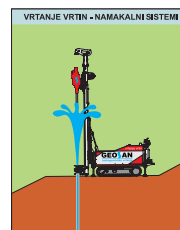
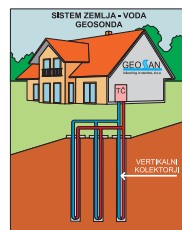
vrtnanje vrtin za sistem ogrevanja s toplotno črpalko

vrtnanje vrtin za namakalni ali vodovodni sistem

m: 031 850 830

e: info@geosan.si

www.geosan.si

Izdelujemo in opremljamo vrtnice za različne namene in sicer za ogrevanje stanovanjskih hiš ali poslovnih objektov, za pitno vodo, za namakalni sistem, za nadzor podtalnice.

Vrtalni stroj, opremljen s posebnim preventorjem, nam omogoča zaprto odvajanje navrtanega materiala v oddaljeni zabojnik, zato vrtnanje poteka brez prašenja in brizganja vode v neposredni okolici, kar nam omogoča tudi vrtnanje ob že dokončanih objektih. Za delo na željeni lokaciji pridobimo potrebna dovoljenja.

Ali želite povečati Vašo prepoznavnost in okrepiti lasten posel?

Vabimo vas na kavo v novi **show room**, kjer si lahko **ogledate edinstvene rešitve!**

30 let **grafex** agencija | tiskarna

prijazni s časom

041 617 927

www.grafex.si

Naj bo zdaj začetek lepih dni!

V življenju vedno na nekaj čakamo. Čakamo, da bo prišla pomlad, da bodo zacvetele trate, da bo topleje in da se bo začelo poletje. Čakamo, da bomo končali šolanje, da bomo izpolnili takšne ali drugačne naloge, da bomo šli na dopust, da bomo stari toliko in toliko, navsezadnje tudi, da se bomo upokojili in da bo potem enkrat tudi konec tega življenja. Hude želje po tistem dokončnem trenutku sicer nimamo, pa vendar se v zrelih letih že začnemo ozirati tudi v tisto smer. Pa ni prav, da toliko čakamo in pričakujemo. Precej bolj bi se morali posvetiti temu trenutku, današnjemu dnevu in njegovi kakovosti.

Nekateri se tudi ves čas ozirajo nazaj in iz preteklosti vlečejo okostnjake, stare zame-re in stare napake. Sedanji trenutek želijo krojiti s preživetim, z negativnimi energijami preteklosti. Pozabljajo pa, da kolesa življenja ne moremo zavrteti nazaj. Ves čas nastajajo nove razmere, novi pogoji, zato moramo preživeto pustiti v preteklosti. Ohraniti moramo, kar je dobrega, in upoštevati opozorila iz preteklosti, vendar se moramo zazreti tudi naprej. Ko čakamo na prihodnost, da se bo zgodila, pa se ne smemo predajati le upom in sanjam, kajti prihodnost krojimo prav zdaj, v tem sedanjem času. In ko živimo ta trenutek, moramo upoštevati znanje in izkušnje preteklosti in razmišljati, kaj lahko in kaj moramo

storiti za svojo prihodnost in prihodnost potomcev.

Vedno znova si postavljamo nove začetke: novo leto, začetek pomladi, začetek tedna, začetek vladavine novega vodstva občine, društva, začetek ... Zdaj razmišljamo o začetku pomladi, ki nas bo rešila zimskih oblačil, odprla nova ljubezenska koprnjenja, začetek zadnjega odločilnega obdobja v šolskem letu, razmah del na prostem, in, upamo, nov zagon gospodarstva. Veliko začetkov bo, pa vendar bo vse potekalo po bolj ali manj utečenih tirih. Življenje vedno znova teče v krogih, ciklusih, ki se širijo in bogatijo, lahko pa tudi krčijo, a vedno znova se ti ciklusi ponavljajo in vračajo z novimi pridihi in spoznanji.

Pust, Valentin, ki ima ključke od korenin in do ljubezni, Gregor, ki je odnesel luč in spodbudil ptičke k ženitvi, ki so s tem napovedali začetek toplega obdobja leta. Za marsikoga je to najlepši čas v letu. Lepo pa je tudi poletje, ko vonjamo počitniški dih morja in poslušamo pesem škržatov, čudovito je, ko opazujemo jesenske barve listja, obiramo grozdje in druge plodove leta, nepozabno pa je lahko tudi, ko se v iskrivem sončnem vremenu po beli gazi zaženemo proti modrini zimskega neba. Vsak letni čas ima svoje čare, le videti jih moramo in jih užiti. Od njih bomo imeli kaj, če se bomo predali trenutku, če si bomo vzeli čas in poduhali vijolico, nabrali mačice in opazovali mlado življenje: otroke na peskovniku, mladičke v gnezdih in brstenje popkov cvetja, listja ... Taki trenutki nam lahko polepšajo in napolnijo življenje, lah-

ko nam dajo moč za nove naloge, ki se jim moramo predati. Ni treba čakati, da nam bo življenje prineslo lepše čase, ali da nam bodo politiki omogočili lepše življenje, ali bankirji, ali pravniki ... Sami moramo v sebi najti moč in ukrepati. Ta hip moramo narediti tisto, kar je v naši moči, da si izboljšamo življenje. Ko se prepuščamo svojim nalogam, pa vseeno ne smemo zamenjati svojih bližnjih, svojih prijateljev in sploh ne smemo pozabiti na soljudi. Ko hlepimo po uspehih in boljšem zaslužku, se moramo le zavedati, da smo del družbe, da ni pošteno, če si odrežemo prevelik kos pogače, še zlasti, če izrabimo priložnost, da do tega pridemo na nepošten način. Takšnega razmišljanja je bilo do zdaj v naši državi vse premalo, zato pomlad za marsikoga okrog nas ne bo tako cvetoča, kot bi si zaslužil.

Ampak upanje umre zadnje, verjeti moramo, da so pred nami lepši, zlati časi. Ker pa ne smemo le upati in želeti, je prav, da se tudi sami lotimo spreminjanja prihodnosti. Za začetek izkoristimo pomlad za svojo obogatitev. Naužijmo se čistega zraka na potepih po naravi, lotimo se čiščenja stare navlake in odpadkov in začnimo z novimi, pozitivnimi energijami. Polepšajmo si svoje zasebno življenje in življenje v Trzinu. S tem bomo naredili prvi korak k lepšemu življenju nas vseh v deželici na sončni strani Alp. Uživajmo v tej pomladi, ki naj bo res začetek lepšega časa.

Urednik

ODSEV

glasilo občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Klemen Hvasti, Tanja Jankovič, Zmago Knuplež, Brigita Ložar, Andrej Nemeč, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Ana Pirc, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Tehnično urejanje in tisk:

✂ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za
aprilsko
številko
oddajte
najpozneje
do

5. aprila
2015

Slika na naslovnici
Pomlad je tu!
Foto: Miro Štebe

OBČINA TRZIN VAS VABI

na predstavitev prostorske zakonodaje in pregled postopkov urejanja prostora v občini Trzin, ki bo v sredo, 1. aprila 2015, ob 17. uri v Dvorani Marjance Ručigaj, v Centru Ivana Hribarja, Ljubljanska cesta 12/f v Trzinu. Vabljeni!

IZOBEŠANJE ŽALNE (ČRNE) ZASTAVE

Občinska uprava občine Trzin obvešča, da se žalna oziroma črna zastava za preminule občane občine Trzin izobeša na pročelje Kulturnega doma Trzin le po klicu žalujočega svojca. Željo po izobešanju zastave sporočite na vložišče Občine Trzin tel. 01 564 45 44 ali pošljite elektronsko sporočilo na info@trzin.si.

Občinska uprava

Pomlad je tu

V tokratnem pogovoru z županom občine Trzin Petrom Ložarjem se nisva mogla izogniti začetku pomladi, saj ta prinaša vedno kaj novega tudi na občinski ravni. Najprej so nas zanimala naložbe.

Z nekaterimi naložbami smo že začeli. Najbolj vidno je verjetno nadaljevanje posodabljanja Mengeške ceste. Tam bodo zdaj začeli delati v večjem obsegu, kar bo pomenilo tudi večje zapore oziroma ovire na cesti. Z delavci se dogovarjamo, da bodo dali vse od sebe, da bo promet kar najmanj moten, delo pa naj bi bilo končano do konca aprila. S tem se bomo rešili velikega bremena, žal pa vseh prometnih problemov občine s tem ne bomo rešili.

Slišali smo, da ste se pred kratkim župani našega območja pogovarjali na Direkciji RS za ceste. Kaj ste dosegli glede na to, da so prometne razmere na našem območju vse težje? Nekateri so celo napovedovali, kot smo pri nas slišali tudi v predvolilni kampanji, da naj bi na državo poskušali pritisniti z državljsko nepokorščino in celo protestnimi zaporami ceste.

Prometne razmere na našem območju so v resnici vse slabše, v največji meri zaradi tranzita težkih tovornjakov. Vozniki namreč iščejo bližnjice in se skušajo izogniti plačilu cestnin. Žal pri nas ni sistemske ureditve, kot jo poznajo v nekaterih drugih državah, kjer se mora tranzitni tovorni promet dosledno držati avtocest. Na Direkciji za ceste so nam zatrdili, da delajo na tem in iščejo rešitev. Vemo, da pa bi problem v precejšnji meri verjetno rešili z že dolgo načrtovano povezovalno cesto Želodnik – Vodice in nekaterimi obvoznicami okrog

večjih naselij. Žal so nam na direkciji zatrdili, da bodo zaradi pomanjkanja denarja v naslednjih šestih letih državni denar prometnega ministrstva dosledno namenjali le sanaciji obstoječega prometnega sistema, ki je tik pred popolnim razsulo. V vmesnem času pa naj bi pripravljali projekte, s katerimi bi rešili najbolj kritične cestne probleme, med katerimi je, kakor so nam zagotovili, tudi trzinska obvoznica. Problem obvoznice naj bi reševali v sklopu prometne navezave na avtocesto v Študi. Od Mengša naj bi mimo Trzina in Depale vasi speljali nov priključek na avtocesto v Študi, za kar se še zlasti zavzemajo v Domžalah.

Pa je ta obvoznica že umeščena v prostorske načrte?

Ne, še ne. Smo se pa zdaj župani tega območja zedinili, da je treba to obvoznico umestiti v prostorske načrte, hkrati pa tudi povezovalno cesto Želodnik–Vodice, za kar so še zlasti zainteresirani v Domžalah, Mengšu in Komendi. Ta povezovalka je že v prostorskih aktih, našo pa naj bi še umestili v tem pripravljalnem obdobju. Na Občini se že pripravljamo, da bi začeli s postopkom pridobivanja potrebnih zemljišč.

Ali še kaj drugega prinaša pomlad v našo občino?

Že po tradiciji bomo zdaj precej pozornosti namenili čiščenju Trzina. Spet bodo tradicionalni odvozi kosovnega materiala in nevarnih odpadkov. Kot verjetno veste, v občini to izvedemo dvakrat na leto. Začeli smo tudi že z zbiranjem in odvozom vejevja in drugega odreza ob spomladanskih delih na vrtovih. Omenim naj, da smo poskrbeli za novo zbirališče vejevja, ki je ob ovinku ceste proti najvišjim hišam na Ongru. Razmišljamo še o drugih lokacijah, želimo predloge, občani pa imajo tudi možnost, če se na primer poveže več sosedov in hkrati zberejo več vejevja in drugega odreza, da nas pokličejo, mi pa bomo zagotovili odvoz. Že po tradiciji bomo pripravili tudi občinsko spomladansko čistilno akcijo, nameravamo pa poskrbeti tudi za akcije odstranjevanja invazivnih rastlin, še zlasti na območju ribnika (bajerja). To priložnost pa bi izkoristil za poziv občanom, da naj nas obvestijo, če bodo opazili koga, ki v naravi odlaga odpadke, ki tja ne sodijo, ali če ob ekoloških otokih puščajo nesortirane odpadke ali jih odlagajo na neprimeren način. Naj si zapišejo registrsko številko avtomobila, mi pa bomo ukrepali. Še zlasti v južnih predelih občine večkrat ugotavljajo, da nevestneži na neustrezen način odlagajo gradbene in druge odpadke.

Občani so nas opozorili, da na ploščadi ob trgovini Mercator večkrat rogovilijo in delajo škodo različni objestneži. Med drugim so pred kratkim prevračili zaboj-

nike, poskušali pa so celo vlamljati. Ljudje so nas vprašali, ali ne bi tam namestili kamere, ki bi lahko policistom koristile pri odkrivanju storilcev.

Da, to je večplasten problem. O varnostnih kamerah in obhodih varnostnikov, še posebej ob izvozi iz naselja, smo že razmišljali, moram pa reči, da je po policijskih statistikah Trzin relativno varen kraj. Seveda so včasih na delu tudi vlomilci. Kot kaže, včasih pridejo organizirane skupine, ki v isti noči vlomijo tudi v več hiš. Preprečevanje tega je bolj v rokah policije, vsekakor pa je Trzin v primerjavi s podobnimi kraji še relativno varno naselje.

Govorila sva o čistilnih akcijah. Boste zdaj tudi še kako drugače poskrbeli za lepši videz kraja?

Pripravili smo že razpise za urejanje zelenic, cvetličnih gred in korit po Trzinu. To je nekako že ustaljeno, zdaj pa smo že kar precej daleč tudi pri dogovarjanju, da bi Občina odkupila od stečajnega upravitelja Kraškega zidarja zemljišča v centru Trzina, to je na koncu poslopja, v katerem je dom starejših občanov in kjer so zdaj tiste zelene ograde, ki kvarijo podobo kraja. Načrtujemo, da bi tam uredili zelenice z dodatnimi parkirišči. V občinskem svetu smo si nekako enotni, da Trzin tam ne potrebuje še enega bloka, kar je bilo prvotno načrtovano, tako da verjamem, da bomo že to pomlad lahko odstranili omenjene ograje in začeli urejati zelenice in dodatna parkirišča. Seveda pa se bomo morali prej o tem sporazumeti z drugimi lastniki zemljišč, še zlasti pa s prebivalci stavbe, v kateri je lokal Barca.

Boste na tistih parkiriščih pobirali parkirninino?

S pogovori še nismo tako daleč, da bi lahko kaj rekel o tem. Dejstvo pa je, da opazujemo, da se kar precej voznikov pripelje na tisto območje, pustijo svoje avtomobile, nato pa se odpeljejo naprej z avtobusom po opravih.

Lahko kaj napoveste tudi glede družabnih dogajanj v času Trzinske pomladi?

Mislím, da se nam bliža kar pester čas. Pustni sprevod in spuščanje ladjic na gregorjevo sta že za nami. Vsaj na gregorjevo je bila udeležba zelo dobra. Zdaj imamo že razpise in se pripravljamo na druge tradicionalne trzinske prireditve v času trzinskega občinskega praznika in trzinske pomladi. Tu gre predvsem za Florjanov sejem, Trznifest, prireditve ob občinskem prazniku, folklornem festivalu in vsem drugem. V času Florjanovega sejma bodo gasilci prevzeli novi avtomobil, med novostmi, ki se nam obetajo, pa naj omenim, da se dogovarjamo, da bi v Trzinu pripravili srečanje invalidov z našega območja. No, to je še v fazi dogovarjanja. Vsekakor pa se

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50

Številka faksa:
01/ 564 17 72

Uradne ure:
ponedeljek 8. – 14.
sreda 8. – 13. in 14. – 18.
petek 8. – 13.

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki 01/ 564 47 30.

nam tudi letos obetata na družabnem področju kar pestra pomlad in začetek poletja.

Ob prevzemu županske funkcije ste omenili, da boste med prednostne usmeritve uvrstili tudi prizadevanja za samooskrbo in lastno pridelavo hrane.

Še vedno se mi to zdi zelo pomembno. Razmišljamo, kako spodbuditi to dejavnost. Ker je v Trzinu le še nekaj kmetov, razmišljamo, da bi bolj spodbujali lastno pridelavo hrane, saj bi bila taka hrana lahko bolj zdrava, cenejša, hkrati pa je takšna pridelava lahko tudi priložnost za druženje. Radi bi tistim občanom, ki nimajo svoje zemlje, ponudili tako imenovane »urbane vrtove«, kjer bi lahko sami pridelovali hrano. Ti vrtovi bi morali biti seveda enotno urejeni, z nekim centralnim objektom, z možnostjo zalivanja gredic in drugim. Oziramo se po primerih dobre prakse. V Mariboru so na primer to rešili dokaj dobro, čeprav so tudi tam pomanjkljivosti in bi se dalo kaj narediti tudi bolje. Vsekakor bomo poskusili to dejavnost spodbuditi, o tem pa razmišljamo tudi že zdaj, ko smo po dogovoru z drugimi občinami začeli z združevanjem zemljišč, ki jih bomo potrebovali za umestitev cestne obvoznice v prostor.

Eden od občanov nas je opozoril na paint ball park, ki so ga uredili v gozdu nedaleč od industrijske cone. Občan nam je dejal, da so mu pobudniki tega parka zagotovili, da imajo vsa dovoljenja in dogovore s pristojnimi. So to naredili ob soglasju Občine? Občina za to niti ne daje soglasij. Skušali smo vseeno ugotoviti, za kaj gre, vendar park takrat, verjetno zaradi zimskega obdobja, ni deloval. Parku, če bo deloval, niti ne nasprotujemo, saj bi bila to lahko popestritev turistične ponudbe našega kraja, vendar želimo prej preveriti, ali bi lahko takšna dejavnost kako ogrožala varnost občanov. Kot vemo, naj bi lastnik tistega območja soglašal s pobudniki, ne vemo pa, ali dejavnost strelcev posega tudi na območje katere od javnih poti, kjer bi lahko ogrožali sprehajalce, in ali so tisti naboji neškodljivi za naravo. Iz drugih podobnih parkov vemo, da naj bi šlo pri barvnih izstrelkih za biološko raz-

Zbiranje vejevja že poteka.

Na tem mestu naj bi lepše uredili parkirišča in zelenice.

gradljive snovi, vendar bomo to morali preveriti, če bodo s to dejavnostjo nadaljevali.

Miro Štebe

Žive meje so lahko tudi moteče

Pravila niso sama sebi namen – služijo vaši varnosti

Spoštovani občani!

Trenutno še uživamo v zadnjih zaplatah snega, prvi zvončki med njimi pa nas že opominjajo, da se približuje toplejši letni čas. Sončni žarki poleg zvončkov k življenju budijo vso naravo, med drugim oživljajo žive meje. Te lastnikom v toplejših mesecih nudijo prijetno senco in zasebnost, s sosedove in cestne strani pa v mnogo primerih niso tako očarljive. Velikokrat so moteče, v najslabših primerih mimoidoče celo ovirajo in ogrožajo njihovo varnost. Vse prepogosto se namreč dogaja, da majhna sadika, posajena tik ob robu parcelne meje, čez nekaj pomladi sega daleč na pločnik ali cesto in ovira tako pešce kot voznike.

Prav zaradi opisanih primerov je zasaditev vegetacije ob cestah našla v zakonodaji celo svoj člen. Prvi odstavek 98. člena Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10, 48/12 in 36/14-odl.US) je jasen: »V območju nivojskega križišča občinskih cest, križišča občinske ceste z železniško progo (preglednostni prostor) ali v območju cestnih priključkov na občinsko cesto (pregledno polje) ter na notranjih straneh cestnih krivin (pregledna berma) ni dovoljeno vzpostaviti kakršne koli vegetacije ali postaviti objekte, naprave in druge predmete ter storiti kar koli drugega, kar bi oviralo preglednost cest, križišča ali priključka.«

Tudi mnenje pristojnega Ministrstva za infrastrukturo, št. 037-1/2011/121-00721215, z dne 29. 12. 2014, je zelo dosledno: »Pri opravljanju nadzora vegetacije v preglednem polju oziroma pregledni bermi mora inšpektor za ceste opraviti nadzor, ali je za vegetacijo v preglednem polju izdano soglasje upravljavca občinske ceste oziroma služnost v javno korist, in če je, ali je vegetacija vzdrževana skladno s pogoji soglasja oziroma ustanovljene služnosti v javno korist. Če soglasje za vegetacijo v preglednem polju ni izdano, inšpektor ugotovi, da velja določba prvega odstavka 98. člena Zakona o cestah, da v preglednem polju vegetacija ni dovoljena.«

Osnovni namen naše službe je preventiva, ozaveščanje in pomoč občanom, ki se v obsežni in nemalokrat zapleteni zakonodaji marsikdaj ne znajdemo. Ne gre pa prezreti dejstva, da je naša služba tudi prekrškovni organ, ki je ob zaznanih nepravilnostih dolžna izvajati predpisane kazni. Ker je za kršitve in neupoštevanje navedenih pravil predpisana kazen, predvsem pa zato, ker smo za dobro počutje v svojem okolju odgovorni prav vsi, bi se marsikateri nevršečnosti izognili, če bi lastniki zemljišč ob cestah poskrbeli za urejenost zelenja ob njej. Tako bo nova pomlad predvsem simbol optimizma in svežih idej, in ne kopice sosedskih sporov in slabe volje.

Medobčinski inšpektorat in redarstvo

Žerjavčki dobili novega predsednika

Dosedanji predsednik Franc Pavlič

Novi predsednik Zoran Rink

Gostje na zboru

Šestega dne meseca sušca je bilo v jedilnici osnovne šole nadvse živahno. Sklican je bil volilni zbor Društva upokojencev Žerjavčki Trzin. Verifikacijska komisija je naštel 129 prisotnih članov, kar je pomenilo, da je zbor sklepčen.

Najprej so izvolili delovno predsedstvo, nato pa je vodenje po dnevnem redu dostojanstveno izpeljala do srečnega konca Dunja Špendal – dosedanja in nova podpredsednica društva. Po razrešitvi starega predsednika in vseh organov društva so člani zbora izvolili verifikacijsko in volilno komisijo.

Po poročilih vseh organov se je videlo, da je društvo uspešno delovalo na mnogih področjih, tako športnih, kulturnih, turističnih in rokodelskih. Opazno je bilo, da društvo skrbi za fizično in mentalno zdravje svojih članov. Seveda je bil alfa in omega vsega dosedanji predsednik Franci Pavlič, ki je s pomočjo upravnega odbora uspešno krmaril upokojensko barko.

Na zboru so bili prisotni predstavniki sosednjih društev upokojencev, ki so vsi po vrsti pohvalili sodelovanje s trzinskim društvom in predvsem pozitivno sodelovanje predsednika Franca Pavliča.

Posebej je zbor počastil s svojim prihodom podpredsednik pokrajinske zveze upokojencev Gorenjske Janez Sušnik, ki je kandidat za podpredsednika Zveze upokojencev Slovenije in kandidat za delo v Uradu za starejše pri vladi Republike Slovenije, ki je v ustanavljanju. Pohvalil je uspešno delo žerjavčkov in modrost njihovega predsednika Franca Pavliča. Med drugim je povedal, da se borijo za uskladitev pokojnin, če bo rast v Sloveniji večja od 2,6 odstotka. Novemu predsedniku in članom odborov je zaželel še naprej uspešno delo.

Zbor je pozdravil tudi župan Peter Ložar, ki je rekel, da je vesel, da društvo in Občina Trzin lepo in uspešno sodelujeta. Zahvalil se je za odlično delo dosedanjemu predsedniku in vsem članom odborov.

Volitve v upravni odbor, nadzorni odbor, častno razsodišče, za tajnika in blagajnika so bile javne. Delovno predsedstvo je predlagalo tudi za izvolitev novega predsednika javno glasovanje, vendar se je zbor odločil za tajne volitve.

V odbore so bili izvoljeni: Zdenka Glavan, Marinka Vehovec, Tomaž Kralj, Valentina Kuferšin, Štefan Skočir, Jože Šilar, Ema Irma Kobetič, Ivan Mušič, Jožica Valenčak, Majda Ipavec, Janez Štebe in Marija Šter. Za podpredsednico je bila izvoljena Dunja Špendal, za tajnico Olga Stopar in za blagajničarko Marina Kostešič.

Za predsedniško mesto v društvu sta se potegovala dva kandidata: Milica Erčulj in Zoran Rink. Po tesnem izidu štirih glasov razlike je novi predsednik postal Zoran Rink, ki je bil dolgoletni predsednik civilne zaščite v Trzinu, torej mu organizacija dela v društvu najbrž ne bo povzročala težav.

Po volitvah se je dosedanji predsednik Franc Pavlič zahvalil vsem članom društva za sodelovanje in dejal, da bo še naprej aktiven in bo pomagal, če bo treba. »Poslavljam se od dela, ki sem ga imel rad. Vedno rad delam in nisem nikoli pri miru, najbolj pa sem vesel, da mi je uspelo uspešno voditi društvo,« je dejal.

Novi predsednik se je zahvalil za zaupanje in rekel, da ga čaka velik izziv, ki mu bo kos ob pomoči odborov in vseh članov, še posebej pa bo vesel svetovanja dosedanjega predsednika Franca Pavliča. Posebej je poudaril, da bodo poskrbeli za starejše in bolne člane društva.

Velika večina udeležencev je tudi z odobravanjem pozdravila odločitev, da dosedanjemu predsedniku Franciju Pavliču podelijo naziv častnega člana društva.

Sledil je skromen prigrizek in veselo druženje članov zbora, ki si imajo marsikaj povedati o minulih časih in veselih pričakovanjih. Seveda pa je vse zanimalo, kako bo društvo delovalo naprej, čeprav novega predsednika čaka že utečeno delo, vendar se vedno najde kaj novega.

Novemu predsedniku in odbornikom želimo uspešno delo in veliko volje za prijazno sodelovanje z vsemi člani društva, z drugimi društvi v Trzinu in društvu upokojencev sosednjih občin.

Tekst in foto: ZMAK

PASJI IZTREBKI

Na občinsko upravo smo prejeli več klicev ogorčenih občanov glede pasjih kakcev. Po ogledu smo ugotovili, da je pasjih kakcev resnično veliko. Predvsem so kakci problem na površinah, kjer se zadržujejo in igrajo otroci, torej otroška igrišča. Tudi preko Odseva prosimo lastnike psov, naj svojih ljubljencev ne vodijo na sprehod in potrebo na igrišča za otroke, istočasno pa jih prosimo tudi, da naj za svojimi pasjimi ljubljenci na javnih površinah počistijo.

Občinska uprava

Franci Pavlič

Rojen sem bil v Domžalah, mama je bila Trzinka. Izhajala je iz družine, ki je živela na robu trzinske Zarebri, tik ob gozdu na hribu Onger. Po domače se je tam reklo Pri Boltu. Trzin sem dobro poznal. Ko sem bil še otrok, smo skoraj vsak teden ob nedeljah kar peš s starši prihajali v Trzin, med okupacijo pa sem tu živel pol leta. Poznal sem okoliške otroke in se z njimi igral. Podili smo se tu okrog, pozimi je bilo blizu Boltove hiše sankališče, igrali smo se tudi v Snugovcu, kjer mi je bil zelo všeč izvir, ki je zdaj zakrit. Bil je drugačen kot na primer Gvajšek, saj je voda izvirala v manjšem tolmunu. Tja sem hodil po vodo. Kar žal mi je, da so ga zazidali. Na otroštvo me v povezavi s Trzinom vežejo kar lepi spomini.

Potem pa je prišla šola.

Končal sem srednjo ekonomsko šolo. Prvo zaposlitev sem dobil v Tehnometalu, po treh letih sem se zaposlil v komerciali Opremotehne, kasneje pa sem bil kar 29 let predstavnik beograjske družbe Tehnokemija v Sloveniji.

Vmes je prišla tudi družina.

Poročil sem se dokaj zgodaj. Star sem bil 19 let. Imam štiri otroke, ki so bili ves čas pri meni, zdaj pa imam že tudi vnuke in pravnuke. V Trzinu Na jasi, nad Snugovcem, sem začel zidati hišo, tako da v Trzinu zdaj živim že 25, skoraj 26 let.

Kar kmalu pa ste se vključili v življenje Trzina.

Da, ko je bil Trzin še krajevna skupnost, so me delegirali v Domžale, kjer sem bil član občinskega nadzornega odbora. Ko pa je Trzin postal občina, sem bil v prvem mandatu član trzinskega nadzornega odbora. V naslednjem mandatu sem bil izvoljen za občinskega svetnika. Na položaju občinskega svetnika sem bil tri mandate, se pravi 12 let, prav toliko časa pa sem bil tudi predsednik Društva upokojencev Žerjavčki.

Družbenopolitično delo vam je vzelo kar precej časa.

Da, vendar sem bil tega pravzaprav že vajen, saj sem bil tudi takrat, ko sem bil še zaposlen, kar aktiven. V podjetjih, kjer sem delal, sem bil tako nekaj časa tudi predsednik sindikata, predsednik delavskega sveta in celo predsednik kolegija podjetja. Že prej, na srednji šoli, sem deloval v mladinski organizaciji. Bil sem zadolžen za šport. V tistih časih sem bil tudi športnik – lahkoatlet. Ukvarjal sem se s tekom na 800 in 1000 m. Nisem dosegel kakšnih vrhunskih rezultatov, vseeno pa nisem bil slab. Na dveh pomembnih tekmovanjih sem zasedel drugo mesto, ko smo v Beogradu tekmovali v mnogoboju, pa je naša ekipa zasedla tudi prvo mesto. Če že govoriva o funkcijah, pa moram omeniti še, da sem deloval tudi v zvezi rezervnih starešin. Dosegel sem čin kapetana prve klase, med rezervisti pa sem bil zadolžen za kadrovske zadeve.

Družbenopolitično delo vam je, kot kaže, pisano na kožo.

Lahko rečem, da nisem »bolan« na funkcije, vendar pa je moje življenjsko vodilo: Delo za ljudi. Rad delam za ljudi in skupnost, imel pa sem tudi srečo, da me je žena pri tem podpirala in ni negodovala, ko sem hodil po sestankih.

Če vas želim predstaviti našim bralcem, pa ne moreva tudi mimo vašega konjička – gobarstva.

Navdušen gobar sem postal že pri desetih letih. Sprva sem gobe nabiral v okolici Domžal, po gozdovih proti Trojanam, kasneje,

leta 1963, pa sem jih začel nabirati tudi na Dolenjskem, kasneje pa tudi na Pokljuki. Lahko rečem, da me je Pokljuka prevzela. Po prvem obisku ni bilo več nobenega leta, da ne bi šel gor. Na leto sem bil tudi po dvajsetkrat, celo petindvajsetkrat. Še lansko leto, ko sem bil že bolan in je bila bolna tudi žena, sem bil gor in sem jih nabral kar štirideset.

Miro Štebe

VABILO NA RAZSTAVO – KULTURNI DOM TRZIN

Občina Trzin vabi na odprte razstave idejnih rešitev, ki so jih pripravili študentje arhitekture v zvezi z idejo, kako obnoviti ali na novo zgraditi kulturni dom v Trzinu. Odprtje, na katerem bodo prisotni študentje, ki so seminarske naloge izdelali, in njihovi mentorji, bo v četrtek, **26. marca 2015, ob 17.30** v avli Centra Ivana Hribarja.

Kulturni večer bo vodil državni sekretar Ministrstva za kulturo Anton Peršak.

Zimske počitnice otrok na Kopah

Ko nas je zima razveselila s snegom, smo se z otroki iz najstarejših skupin oddelka Palčica (Čmrlji, Sovice in Stonoge) odpravili na petdnevno zimovanje na Kope. Precej dolgo pot smo si krajšali s prepevanjem pesmic in z občudovanjem pokrajine, skozi katero smo se peljali. Ob prihodu smo bili očarani nad zimsko idilo, kakršne pri nas v Trzinu že nekaj časa nismo videli. Otroci so

videno zaradi beline primerjali z ledenim kraljestvom. Prvi dan je bil namenjen namestitvi v kočico in nato preizkusu znanja na smučišču, kar so otroci že nestrpnostno čakali.

Po enem tednu so se prav vsi otroci, ob nenehnih spodbudah in nesebični pomoči učiteljev smučanja, peljali s sidrom in uspešno premagovali bele strmine. Lička so žarela ob prihodu s smučišča. Zaradi vetra in nizkih temperatur smo izpustili nočno smuko, čas pa nam je krajšal izjemno prijazen pes Dolfi, nad njegovo potrpežljivostjo smo bile začudene tudi vzgojiteljice.

Nad vse smo se zabavali na sankanju v dvojicah in zaradi hitrosti vriskali od veselja. Vsak dan smo komaj čakali na omamno dišečo dobroto kuharja, ki je svoje delo občasno menjal za pedagoški poklic in z otroki ustvarjal papirnata letala.

Večer pred odhodom smo vzgojiteljice za otroke pripravile zabavo v pižamah, na kateri ni manjkalo dobre glasbe in različnih dobrot, ki so jih otroci prinesli s seboj in jih prijazno delili s prijatelji.

Domov smo se vrnili v poznih popoldanskih urah, ko so otroci stekli v objem svojih staršev in pripovedovali o novih izkušnjah, ki so jih pridobili.

Vzgojiteljice smo bile vesele, da je zimovanje minilo brez poškodb, za kar se zahvaljujemo tudi vsem učiteljem smučanja. Otroci so bili kljub daljši ločenosti od staršev veseli in polni novih izkušenj.

Tina Lamprecht

Tudi Trzinci so se čezmejno povezovali

V okviru projekta čezmejnega sodelovanja med Slovenijo ter avstrijsko Koroško in Štajersko, ki ga podpira EU, **Ekipna olimpijada – šport nas povezuje**, se je prireditve v Bohinju udeležila tudi ekipa Trzincev. Dogodek, ki ga je tokrat organizirala Športna zveza Trzič, je potekal v športni dvorani Danica v Bohinjski Bistrici v petek, 20. februarja 2015. V barvah in majicah Športnega društva Trzin so se s še enajstimi drugimi ekipami, večinoma z Gorenjske, pomerili **Jernej Hribar, Helena Lenasi, Anton Šijanec** ter njihovi **Lan Tomi, Jakob Maj, Anton Luka** in **Janez**. Osnovna ideja teh tekmovanj je v druženju in čezmejnem povezovanju ljudi v duhu temeljnega olimpijskega gesla: »Važno je sodelovati, ne zmagati!« Ekipa so mešane in poljubno velike, sestavljajo jih stari in mladi, v posamezni kategoriji pa nastopi največ pet posameznikov. Tekmovalci so se pomerili v ciljanju v tarče z nogometno žogo, spretnostnem poligonu, minigolfu v tarčo, teku na skupinskih smučeh in vlečenju vrvi. Naša ekipa je bila sicer najmanjša, a se je vseeno hrabro borila in na koncu pristala na osmem mestu med dvanajstimi ekipami. Bilo je lepo, dogodek je dosegel svoj namen.

Anton Šijanec

Vabilo na Tek Petra Levca SKIRCA Trzin

Športno društvo Trzin tudi v letu 2015 nadaljuje z organizacijo tradicionalnih spomladanskih športnih dogodkov. Vrhunec letošnjega športnega dogajanja bo predstavljal 17. Tek Petra Levca

SKIRCA Trzin, ki bo potekal v soboto, 25. aprila, od 9.00 naprej. Tako kot zadnja leta bosta start in cilj teka pred Centrom Ivana Hribarja v Trzinu, trase pa bodo potekale »čez drn in strn« po trzinskih ulicah in gozdu. Vabljeni ste, da se teka udeležite vsi – od najmlajših do nastarejših. Družine bodo tekle t. i. družinski kilometer, otroci se bodo pomerili v tekih na en oziroma dva kilometra, odrasli pa v tekih na 5 oziroma 10 km. Letos ponovno dodajamo tudi kategorijo teka s kužki (tekač + pes) na 5 km.

Več informacij in prijavnice najdete na spletni strani tek.trzin.si. Se vidimo!

Nejc Florjanc, ŠD Trzin

JANI MUHA – profesor športne vzgoje

Otroci in odrasli naj poslušajo sebe

Jani Muha v akciji

Športnerekreativna telesna vadba je v življenju vsakega posameznika zelo pomembna, saj prispeva k motoričnim sposobnostim telesa in zdravju vseh, ki se dovolj razgibavajo in v tem seveda tudi uživajo. Kako doseči, da postaneta šport in rekreacija priljubljena pri otrocih, smo se pogovarjali s profesorjem športne vzgoje na Osnovni šoli Trzin Janijem Muho.

Zanimajo nas vaši športni začetki.

Že oče je bil športnik, prav on me je navdušil zanj. S športom pa sem se začel intenzivneje ukvarjati v osnovni šoli v Ljubljani, kjer sem začel trenirati gimnastiko, ki sem jo potem aktivno treniral do konca svojega šolanja. V srednji šoli in na Fakulteti za šport sem deset let deloval kot trener. Naj povem, da sem pri športnem društvu Partizan sedem let treniral in tekmoval skupaj z Aljažem Peganom in sva v tistem času zmagovala skoraj na vseh mladinskih tekmovanjih v Sloveniji.

Kdaj ste se odločili za študij na Fakulteti za šport?

Moje udejstvovanje pri športu v osnovni in srednji šoli in tudi naše družinsko življenje, kjer smo se vsi nekako ukvarjali s športom, je seveda bilo odločilno za moj študij.

Kakšno je vaše športno življenje danes?

Nisem zapisan samo enemu športu, zato gojim razne športne panoge. Rad tečem, kolesarim, plavam, zelo rad pa imam košarko in nogomet.

Sedaj ste profesor športne vzgoje na OŠ Trzin. Kako dolgo že?

Na OŠ Trzin sem enajst let in učim športno vzgojo, prometno vzgojo in vodim kolesarski krožek.

Kakšno je vaše poslanstvo med mladimi?

Moj cilj je, da vsakega otroka pripravim, da vzljubi kakšen šport, vendar ne za vsako ceno. Nekateri otroci niso zelo vneti za šport, saj jih zanima čisto kaj drugega, recimo gledališka umetnost, glasba in še kaj, in nimajo toliko časa za šport. Vesel sem, če srečam bivšega učenca na naši šoli in vidim, da se ukvarja s športom. To mi je v veliko zadovoljstvo, saj sem ga spodbudil k zdravemu načinu življenja.

Kako spodbudite učence, da vzljubijo šport?

Nikoli jih pretirano ne obremenjujem, temveč jim šport prikažem kot nekaj veselega in igrivega, kar tudi je. Velikokrat, ko učencem odpade ura pri drugih predmetih, jih peljem v telovadnico, kjer lahko igrajo igre z žogo. Naučim pa jih tudi plesati, kar jim kasneje v življenju pride še kako prav. Seveda nobenega učenca ne

Učenci imajo Janija radi.

silim, da mora doseči poseben rezultat, ampak opazujem njegov napredek in mu pri tem pomagam.

Kako je na OŠ Trzin s šolo v naravi?

Na šoli se trudimo, da vsem učencem nudimo to ugodnost. Šolo v naravi imamo en teden v Kranjski Gori, kjer smo nastanjeni v domu Centra občolskih dejavnosti. Tam se ukvarjamo z zimskimi športi, predvsem s smučanjem. Nekateri smučanje že obvladajo, drugim pa pokažem prve smučarske zavoje in kako obdržati ravnotežje na smučeh. Letos so bili v šoli v naravi vsi učenci naše šole, razen enega, ki je imel zdravstvene težave. Prav vsi so zvožili progo od starta do cilja brez padca. To štejem za lep uspeh naših učencev.

Delujete v trzinski občini tudi zunaj šole?

Da. Imam svoje športnerekreativno društvo »SKIRCA«, kjer se ukvarjamo s športnerekreativno dejavnostjo otrok in odraslih občanov vseh starosti. V društvu imamo vadbo za otroke, vadbo za vse občane, kolesarsko-pohodniško sekcijo. Udeležujemo se celo maratonov in triatlonov; večinoma smo uspešni in premagamo vse ovire. Ob torkih igramo nogomet, ki je vedno polno zaseden.

Družina, šport, šola – kako zmorete vse to?

Cela družina je vpeta v šport in se odlično razumemo. Pred enajstimi leti smo se preselili v Trzin in z vso odgovornostjo trdim, da je to ena najlepših lokacij za šolo, življenje in športno dejavnost. Imam se že za pravega Trzinca, in to, da me sokrajani sprejemajo, mi je v veliko čast. Dela imam veliko, saj sem razpet med družino, šolo in društvom, zato je moje življenje pestro. Nikoli mi ni dolgčas.

Vaša misel, ki bi jo namenili otrokom in tudi drugim občanom.

Otroci in odrasli naj poslušajo sebe in svoje telo in delajo, kar jim je všeč. Naj se rekreirajo, športajo in delajo vse, da bodo začutili zadovoljstvo in bodo seveda posledično bolj zdravi.

Učenci pa so o svojem profesorju povedali, da »dobro uči, se veliko ukvarja z nami in nam je zelo všeč, da je mlad in zato bolj razume našo mladostno vihravost, naše prednosti in težave in nam pri tem pomaga.«

Res je, nekateri profesorji res znajo pridobiti mladino, in to je velik plus za šolo in njeno mesto med občani. Osnovna šola Trzin, ki je priznana kot dobra šola, s takimi profesorji ne more nazadovati, ampak lahko le napreduje in dosega še boljše rezultate.

Tekst in foto: Zmago Knuplež - ZMAK

Vitezi na nogometnih igriščih

Moštvo Antimon

Valentinovo je bilo letos pravi praznik: dan zaljubljenecv, pustna sobota, svetovni rekord Petra Prevca in že 12. tradicionalni Valentinov turnir, na katerem se zberejo najboljši igralci, ki jih premore okolica Ongra.

Nogometni ples so odprli v Pekos baru s pompozim koncertom skrivnostnega glasbenega gosta ter plesom kroglic. Ta je bil znova nepredvidljiv, saj je že v skupinskem delu zagotovil nekaj udarnih tekem.

Med takšne gotovo sodi začetna tekma, ki je vedno deležna posebne medijske pozornosti. Tokrat sta si nasproti stali domača ekipa Pekos in ekipa Četrkov večer, okrepljena z igralci lanskoletnega zmagovalca. Ker je ekipa Pekos odkrito nakazovala končno zmago, se močnega in srboritega tekmeča ni ustrašila. Tekma se je končala z izidom 2 : 2, obe ekipi sta se z rezultatom sprizjznili, saj sta vedeli, da je nasproti stal »tekmec-za-finale«, iz izkušnje pa vesta, da je formo treba stopnjevati. Ekipa Četrkov večer je kasneje proti ekipi PDN odigrala najatraktivnejšo tekmo skupinskega dela. Moštvi sta se večkrat izmenjali v vodstvu, odločilen pa je bil gol, dosežen z nasprotnikove polovice. Vratar ekipe PDN v soigralcih ni našel trohice podpore in sočustvovanja, in je bil poraz za ekipo PDN usoden. Že pred tem dvobojem so jih namreč »rutinirano« in z mislijo na stopnjevanje forme z minimalno prednostjo premagali domačini.

Skupina B je pred začetkom turnirja veljala za »skupino smrti«, ki pa svojega ugleda ni upravičila: ekipa Elektro Vili namreč ni prišla v popolni zasedbi, zato je bila lahek plen. Napredovali sta moštvi Antimon, kasnejši zmagovalci, in S-Graf. V skupini C je Davorčkom malenkost zmanjkalo, napredovali pa so stari znanci iz Loke in mladi trzinski upi, Slikopleskarstvo Habat. Skupina D je dala kar dva udeleženca zmagovalnega odra, moštvo NoName je končalo tik pod vrhom, na končno tretje mesto se je uvrstila ekipa Etre, iz močne skupine pa so izpadli Šiškarji.

Četrtrfinalne tekme so bile letos čustveni vrhunec turnirja. Naj omenim napeto tekmo med Etro in Slikopleskarstvom Habat, ki se je končala po kazenskih streljih, kjer je mladim upom zmanjkalo železnih živcev in mirnosti. S četrtrfinalno tekmo se je turnir zaključil tudi za domačine: kopja so se lomila ob sodniški odločitvi, ko sodnik ni priznal gola (po rednem delu je bil rezultat 1 : 1, sledili so kazenski strelji): v zadnji seriji kazenskih strellov so domačini dosegli sicer regularen zadetek (žoga se je odbila od vratnice v vratarjev hrbet in nato v gol), sodnik pa ga je razveljavil; kasneje je pojasnil, da takšnega primera v 39-letni sodniški karieri še ni videl in da se je moral odločiti instinktivno.

Ne glede na njegovo nepravilno odločitev, s katero je končal trzinske sanje, mu domačini (sicer organizatorji turnirja) niso zame-

Ekipa Pekos Pub

rili, saj je prav, da se je sodnik v dvomu odločil v korist gostov. Viteška poteza domačinov bo nedvomno odmevala še vrsto let, saj so (kako ironično) prav zato dosegli najslabši rezultat doslej. V Zürich, na sedež Fife, pa so že poslali poziv, naj v razlago pravil malega nogometa vnesejo »precedens Valentino«, da se takšen slučaj ne ponovi nikoli več. Tudi zmagovalci dvoboja, ekipa S-Graf, po takšni zmagi namreč niso bili več pravi.

Obe polfinalni tekmi nista bili tako napeti, saj so se vsi prisotni čustveno izčrpali v četrtrfinalih obeh trzinskih ekip, tekmi pa sta se zaključili z golom razlike. V velikem finalu so uspeh izpred desetih let ponovili igralci ekipe Antimon, v borbi za tretje mesto pa so igralci Etre poskrbeli, da je obveljala krilatitica »pravica – izkazica«, in »na pustne krofe poslali« ekipo S-Graf.

Valentinov turnir se je zaključil tam, kjer se je začel, na »tretjem polčasu« v Pekos Pubu z zaključno slavnostno podelitvijo nagrad najboljšim. Strokovna komisija je za najobetavnejšega igralca tokrat soglasno in brez odklonilnega mnenja prvič doslej izbrala vratarja, in sicer iz vrst moštva Pekos, Gašperja Ogorelca - Kobra, ki je od vseh čuvajev mrež prejel najmanj zadetkov in prikazal vsečno požrtvovalno obrambo. Trzinci so se zopet izkazali za odlične prireditelje in dobre gostitelje, vsi prisotni pa so v en glas zatrtili, da je bil to najboljši turnir na svetu! Vidimo se prihodnje leto!

Aleš Šifrer

Tudi letos Tek Petra Levca

Športno društvo Trzin obvešča, da bodo tudi letos pripravili **Tek Petra Levca**, v sklopu katerega bo tudi tek s kužki. Teka bosta v **soboto, 25. aprila 2015**, zbor pred Centrom Ivana Hribarja v Trzinu.

PROGRAM:

- 9:00 – TEK S KUŽKI (5 km)
- 10:00 – Predšolski otroci in prva triada OŠ – DRUŽINSKI KILOMETER okrog OŠ Trzin in šotora Taubi (netekmovalno)
- 10:20 – OTROCI druge triade OŠ (1 km) okrog OŠ Trzin in šotora Taubi (netekmovalno)
- 10:30 – OTROCI tretje triade (do leta 2000) (2 km), krog po asfaltu do cerkve in nazaj (vsi otroci prejmejo darilne vrečke sponzorjev)
- 11:00 – SKUPINSKI START moški in ženske (5 km in 10 km)
- 13:00 – Razglasitev rezultatov

O podrobnostih bomo poročali v naslednjih številkah Odseva.

Posebnost v svetu – refoškov desert z belim tartufom

IOC Trzin je prostor, kjer je veliko različnih podjetij. Uspešnih in manj uspešnih, takih z vizijo in takih, ki so imeli prevelike teke, in so že zaprli vrata. V časih, ko kriza še vedno vztrajno trka na vrata, je prav navdušujoče srečati ljudi, ki se ne pustijo zapeljati. Imajo ideje in željo po ustvarjanju, po uspehu. Taka zgodba o viziji se dogaja tudi v družinskem podjetju **PALMIERI**, ki je prostor našlo pri nas, v Trzinu. Majhno podjetje s štirimi zaposlenimi ima velike načrte za prihodnost. Ne želijo ostati na mestu in žeti uspehov sedanosti, ampak želijo razvijati naprej in ponuditi svetu še več posebnih izdelkov ... Dva njihova zadnja proizvoda še nista v prodaji, a že zdaj veliko obetata. Predvsem pa sta nekaj edinstvenega – **Refoškov desert z belim tartufom in Refoškov desert z vaniljo**.

Začetki njihove zgodbe segajo v leto 2007, ko je Sabrina prvič odpeljala Matjaža na kmetijo svojega očeta daleč na jug Italije, v pokrajino Puglia (peta italijanskega škornja), v neokrnjeno naravo, med preproste ljudi, njene sorodnike, katerih predniki so na tej zemlji že stoletja. Tod ljudje še živijo od dela svojih rok, od pridelkov, ki jim jih nudi zemlja. Brez kemikalij, brez uporabe raznih gnojil, brez hitenja, nervoze in odtujenih odnosov. Ne iščejo bližnjic, pomagajo si le z namakalnimi sistemi, saj je voda tam življenjskega pomena, pravi Matjaž. Znajo prisluhniti naravi, pa čeprav je težko in naporno. Edina smiselna dejavnost tu je poleg gojenja ovac in pridelave mleka tudi skrb za oljčne nasade in pridelava olivnega olja. To je njihova tradicija, način življenja, njihov svet. Nekatera drevesa v njihovem nasadu so stara 500 let in več. Vsa grčava, trdoživa, nezlomljiva, kot so ljudje, ki skrbijo za njih. Njihov sadež pa je, kot je napisal Homer, tekoče zlato, dano od bogov. **Olivno olje**. In to olje so pripeljali v Slovenijo.

Pogovarjala sem se z lastnikoma podjetja, zadržano, a simpatično Sabrino Zorman Palmieri in zgovornim Matjažem Zormanom iz Kamnika. Vsak je dodal svoj kamenček v mozaik lepe zgodbe.

Sabrina Palmieri Zorman in Matjaž Zorman (foto: TJ)

Najprej ste na slovenski trg pripeljali olivno olje, potem ste se odločili za razširitev ponudbe. Razvili ste refoškov liker.

Da, pred petimi leti smo razvili nove produkte, dve vrsti refoškovega likerja: osnovni refoškov liker in refoškov liker z medom. V obeh so tudi gozdne borovnice in rum. V Sparu so ta dva produkta prepoznali kot izdelka, ki so ju uvrstili v linijo Premium.

Zakaj ravno vino refošk?

Zelo preprosto. Začeli smo s teranom, pa smo morali izdelek preimenovali, ker je teran zakonsko zaščiten in izdelke iz njega lahko pridelujejo samo na Primorskem. Toliko je bilo birokratskih ovir,

da smo se raje odločili za refošk. Po drugi strani pa je refošk kot vrst vina po celem svetu bolj poznan, kot je poznan teran.

Je torej refošk slovenski produkt ali ga uvažate?

Vse sestavine v desertu so slovenski produkt: refošk, med, borovnice, celo steklenica. Naš dobavitelj vina je priznani slovenski vinar Hrvatini. Po analizah kmetijskega inštituta, ki nam jih priloži ob vsaki dobavi, je njegovo vino označeno kot vrhunsko. Za nas je zelo pomembna vrhunska kvaliteta sestavin v likerju. Samo to je sprejemljivo za naš produkt, ki je tudi vrhunski.

Omenili ste, da so v Sparu prepoznali vašo refoškova likerja kot izdelka Premium. Kako ste prišli do tega laskavega naziva?

Priti v Sparu med izdelke Premium je zelo težko, proces je dolgotrajen. Imajo zelo visoke zahteve, saj blagovna znamka Premium pomeni višjo kakovost. Najprej se morajo oni odločiti, da je produkt za njih prodajno zanimiv. Naslednja faza je preverjanje kvalitete produkta. Naročiti je potrebno senzorična poročila, ki jih izdelata Biotehniška fakulteta v Ljubljani. Ocenjujejo več dejavnikov: okus, vonj, barvo, bistrost. V tem poročilu o kvaliteti smo od 20 možnih točk dobili 18,5. V Sparu so tudi sami naredili analize, kjer pa smo dosegli še večje število točk. Potem so prišli k nam njihovi predstavniki in preverjali vso dokumentacijo, sledljivost ... Ena od njihovih zahtev je tudi, da lahko kadarkoli pridejo ne napovedano na kontrolo. Potem so prišli še posebni presojevalci iz Bureau Veritas, ki podeljujejo mednarodno priznane certifikate, kjer so standardi višji kot ISO. Šele nato so bila na vrsti komercialna pogajanja, sledila je distribucija in umeščanje na police. Dogovarjati smo se začeli januarja, konec novembra smo le umeštili izdelke na police. Od takrat naprej v Sparu lahko kupujem izdelke Premium. Vem namreč, kakšen proces je v ozadju (se nasmehne Matjaž).

Kakšen je bil odziv kupcev na vaš Premium Refoškov desert?

Konec novembra smo prišli na Premium police in v decembru smo prodali neverjetnih 12.000 steklenic.

Kje lahko kupimo vaše izdelke deviško olivno olje in refoškove likerje?

Predvsem v večjih trgovinah, kot so npr. Spar, Mercator, Leclerc. Opažamo, da so se produkti najbolj prijeli ravno v Sparu, drugje ne tako. Leclerc ima žal samo eno trgovino. V Trzinu maloprodaje nimamo, le podjetja lahko naročajo izdelke za poslovna darila.

Kolekcija štirih: Refoškov desert, Refoškov desert z medom, Refoškov desert z belim tartufom in Refoškov desert z vaniljo (foto: TJ)

Pred kratkim sta luč sveta ugledala še dva nova izdelka: Refoškov desert z belim tartufom in Refoškov liker z vaniljo ...

Da, zadnjega pol leta smo razvijali dva nova produkta: Refoškov desert z belim tartufom in Refoškov desert z vaniljo. Ideja je naša, znanja pa nismo imeli dovolj, zato smo se obrnili na strokovnjake. Sodelovali smo s slovenskimi strokovnjaki, s slaščičarskim mojstrom Gorazdom Potočnikom, z Biotehniško fakulteto in Fakulteto za dizajn, kjer so naredili podobo etiket. Povezali smo se torej

trije: gospodarstvo, znanost in praksa. Vsi so z veseljem sodelovali. To je edinstven produkt na svetu. Nekaj čisto novega. Sploh desert z belim tartufom. To pa zato, ker je bil postopek, kako ustekleničiti tartuf, zelo zahteven. Trajalo je kar pol leta, da smo ugotovili, kako ga ukrotiti. Rezultat je krasen. Italijani bodo ponoreli (s širokim nasmehom razloži sogovornik).

Beli tartuf (Tuber magnatum Pico) raste v skupnosti s hrastom, topolom in brezo na območju Piemonta, Toskane in Istre. Gomoljika nepravilnih oblik je podobna krompirju. Ima gladko kožo rumeno-krem do svetle lešnikove barve, ki je marmorirana z belimi žilicami. Če je zrasla pod lesko ali topolom, pa je marmorirana s širokimi rdečimi madeži. Meso je čvrsto, trdno in krhko. Če pade na tla, se razbije na koščke. Sprošča močan, prijeten vonj. Zaradi redkosti in težavnosti iskanja ter izrazitega vonja in okusa ta vrsta tartufov doseže astronomsko ceno. Glavna sezona nabiranja je od septembra do konca decembra.

Sliki: <http://www.tartuf.com/> in <http://www.istria-gourmet.com/>

Od kod ideja za tako kombinacijo? Slovenija ni ravno znana po velikem nadušenju za tartufe.

Produkt ni narejen za Slovenijo. Narejen je za Italijane. V Sloveniji bo mogoče zanimiv bolj za gostilničarje, ni pa namenjen široki potrošnji. Že zdaj imamo naročila, čakamo le še na etikete. Kakšni bodo odzivi na ta produkt, bomo videli na sejmu ProWein, ki bo marca v Nemčiji, natančneje v Düsseldorfu. To je največji vinarski sejem v Evropi. Konec marca bomo izdelka tudi uradno predstavili slovenski javnosti.

Kakšni so prvi odzivi? Ste naredili že kakšne predhodne marketinške analize?

Zadnja marketinška analiza je bila v nedeljo, ko sva bila s Sabrino na kosilu v Istri. V gostilni je bilo veliko Italijanov. Vsi so desert lahko poskusili in so bili nad njim zelo navdušeni. Sprva so bili sicer zadržani, ker niso vedeli, kaj naj pričakujejo. Ko pa so refoškov desert z belim tartufom poskusili, so videli, da smo uspešno združili oboje v edinstven okus. To nam je bil izziv tudi zato, ker je to edina sladica na svetu, ki je vezana s tartufom.

Zakaj ste izbrali ravno beli tartuf in kje ga dobite?

Ravno zaradi tega, ker je bolj cenjen kot črni tartuf, je višje kvalitete. Vsi beli tartufi, ki jih dobimo, so nabrani v Italiji, ker ga je pri nas bolj malo. Dobimo že posušenega in zato imamo zagotovljeno dobavo skozi celo leto. S posebnim aparatom tartufe zmeljemo v mikronske delčke, ki jih vložimo v vino.

Katere so torej sestavine Refoškovega deserta s tartufi?

Med, aroma ruma, beli tartuf in refošk. To je zelo ekskluziven produkt, saj so ravno beli tartufi visoko cenjeni med gurmani. Pa tudi ostale sestavine so vrhunske kvalitete.

Drugi novi produkt pa je Refoškov desert z vaniljo.

Da, v njem je namesto belega tartufa burbonska vanilja. Izbrali smo najboljšo burbonsko vaniljo, saj želimo produkte vrhunske kvalitete. Ne dodajamo nobene kemije ali drugega približka v prahu. V likerju določen čas namakamo vaniljo v strokih in jo potem odvezamo. Ne meljemo je, ker bi bila grenka. Tudi za ta izdelek smo že dobili prve podatke analiz z Biotehniške fakultete; dosega 19 točk.

In ob katerih priložnosti lahko ponudimo tako desertno vino?

Desertno vino se lahko ponudi kadarkoli, ko tudi sicer postrežemo desert. Ni vezano na posebno hrano. Bolj natančno se s tem še ukvarjajo enologi. Tisti gostinci pa, s katerimi smo imeli stik, ga ponudijo kot aperitiv. Sicer pa je to mišljeno za zaključek obeda kot končni desert. Tako smo ga tudi poimenovali. Liker ima namreč 15 odstotkov alkohola in več, naš desert pa ga ima 10,7 odstotka. Mi vinu dodamo samo sestavine, ne alkohola. Tako zmanjšujemo odstotek alkohola v refošku, ki ga sicer vsebuje 12 odstotkov.

Mislite, da bo za Slovenijo to zanimiv produkt ali ste bolj orientirani na tujino?

Če izhajam iz števila prodanih desertov Premium, lahko rečem, da so Slovenci lepo sprejeli novi domači proizvod. Bolj pa smo osredotočeni na tujino, na večje evropske trge, kot so Italija, Avstrija, Nemčija. Sploh z novimi proizvodi. Na sejmu v Nemčijo pridejo iz celega sveta in tam se lahko marsikaj zgodi. Računamo tudi na kitajske kupce, ki so prav tako kot Italijani navdušeni nad tartufi.

Kakšne so vaše proizvodne zmogljivosti? Če bosta nova deserta prodajna uspešnica, ali boste lahko sledili povpraševanju?

S tehnologijo, ki jo imamo sedaj, ko je še veliko ročnega dela, lahko pripravimo 150.000 litrov steklenic mesečno – v različnih variantah. Za vse produkte imamo eno linijo. Najprej v sodih produkt skuhamo. Po ceveh steče tekočina do polnilnice in v steklenice. Polna steklenica gre na zapiranje z zamaški in naprej na postavitve in pritrditev kopic. Po etiketiranju steklenice pospravimo v škatle, kjer čakajo na transport. V glavnem delamo po naročilu, nekaj malega imamo tudi na zalogi. V času, ko je naročil več, nam pri delu pomagajo študenti.

Proizvodna linija (foto:TJ)

Na trgu sta dva izdelka, v kratkem boste predstavili še dve posebni polnitvi. Kakšni pa so vaši načrti za naprej? Razvijate še kakšno novo kombinacijo?

Naš cilj je imeti kolekcijo šestih desertov. Zdaj sta na trgu dva (klasika in z medom). Vpeljemo dva nova, z belim tartufom in z vaniljo. Sploh desert z belim tartufom je bil zelo zahteven projekt. Kombinirali smo ga na veliko različnih načinov, da smo prišli do novih idej. Potem bomo razvijali naprej še dva nova okusa. Srednjeročni cilj pa je narediti kolekcijo šestih v biovarianti. Surovine so na razpolago, le pridobitev certifikatov je dolgotrajna. Naslednji korak so deserti v lahki izvedbi – brez sladkorjev. Poleg tega želimo z ekonomijo obsega doseči, da bodo refoškovi deserti dosegljivi širši populaciji.

Prej ste bili v Kamniku, potem ste prišli v industrijsko cono Trzin.

Polnilnica je v IOC Trzin že od samega začetka, od leta 2008 naprej. V Kamniku smo imeli le manjšo pisarno. Zaradi povečanega obsega poslovanja in zaposlenih smo se morali preseliti, in tako smo prišli sem, v bližino polnilnice.

Kako ste zadovoljni tukaj, imate kakšne težave?

S to lokacijo smo zelo zadovoljni. Nimamo nobenih težav. Nikamor drugam tudi ne bi šli. Res pa je, da imamo z vsemi sosedi dobre odnose, vse se lepo dogovorimo. Morda bi bilo lahko v IOC malo več parkirnih mest.

Če ste ljubitelj tartufov, vam bo refoškov desert z belim tartufofom prav gotovo šel v slast, saj je okus zelo izrazit. Italijani, ki

so ga že poskusili, so bili navdušeni nad njim. Slovenci pa ... Tistim nekaj gurmanom, ki so ljubitelji tartufov, bo zagotovo všeč. Ostali bodo bolj navdušeni nad desertom z okusom vanilje, ki je bolj sladek. Kakor koli že, vse, ki so bili vpleteni v proces izdelave novih desertov, velja pohvaliti za drzno kombiniranje okusov. Kako so bili pri tem uspešni, pa bodo presodili kupci širom sveta.

Tanja Jankovič

Predpraznični dopoldan v centru aktivnosti Trzin

Domžalski rogisti in ljudski pevci so pred časom s svojim koncertom razveselili stanovalce domov za starostnike v Domžalah in Mengšu, zdaj pa so pred osmim marcem, dnevom žena, prišli še v Trzin.

V lepem sončnem dopoldnevu so se stanovalci doma v petek, 6. marca, zbrali v jedilnici na predprazničnem koncertu in z dobro voljo na obrazih pokazali, kako dobrodošli so takšni dogodki, ki jim popestrijo dan. Pred začetkom so varovanci doma obujali spomine na praznovanje dneva žena v času, ko so bili mladi in aktivni. V službah so ženske različno praznovale, obvezno pa so dobile nagelj, ki simbolizira prijateljstvo in spoštovanje. Ob prazniku žena pa se spomnimo tudi vseh žensk in njihovih podpornikov, ki so se borili za pravičnejšo ureditev družbe. In tudi letos so na ta dan gospe v domu dobile nageljček v znak bližajočega se praznika. Ta praznik je bil in je še pomemben, ker so bile ženske pravice teptane, volilno pravico so si priborile, skoraj težko

verjeti, šele pred okrogli 70 leti. Spomini so odtavali tudi na praznovanje moškega praznika, 40 mučenikov, saj naj bi glede na vreme tistega dne tako bilo še nadaljnjih 40 dni.

Ko so v jedilnico stopili rogisti, je klepet v hipu zamrl in prostor so kmalu napolnili zvoki rogov. Rogisti so najprej zaigrali tri skladbe, nato pa so se jim pridružili še Domžalski ljudski pevci, ki so s svojimi ubranimi glasovi prireditvi dali poseben pridih. Nastopajoči glasbeniki so z izmeničnimi nastopi poskrbeli, da je glasba lovskih rogov in stara ljudska pesem, pripovedujeta namreč isto zgodbo glasbene zgodovine našega naroda, ki sicer odmeva malo različno po posameznih koncih Slovenije, še dolgo odmevala v ušesih poslušalcev. Bilo je prijetno srečanje, stanovalci doma starostnikov so navdušeno zaploskali gostom in izrekli pohvale rogistom, ki so spodbudili obisk, in ljudskim pevcem, ki so prebudili marsikak spomin na nekdanje mladostne čase.

Dunja Špendal

Srce Slovenije se vključuje v nove evropske partnerske mreže

V novem programskem obdobju 2014–2020 je Slovenija upravičena do sodelovanja v 5 programih transnacionalnega sodelovanja (Območje Alp, Mediteran, Srednja Evropa, Podonavje, Jadransko-Jonski program), 4 programih medregionalnega sodelovanja (INTERREG EUROPE, INTERACT III, URBACT II, ESPON 2020), 4 programih čezmejnega sodelovanja (Slovenija-Avstrija, Slovenija-Italija, Slovenija-Hrvaška, Slovenija-Madžarska) ter ostalih programih Evropske skupnosti, npr. Horizon 2020, ki mu bo skupaj namenjeno skoraj 80 milijard evrov. Omenjeni programi so povezani predvsem z naslednjimi tematikami: inovativnost in raziskave, konkurenčnost malih in srednje velikih podjetij, nizkoogljivena družba in energetska učinkovitost, okolje in učinkovita raba virov, naravni in kulturni viri, trajnostni promet in mobilnost itd.

Razvojni center Srca Slovenije ima na področju pridobivanja evropskih sredstev dolgoletne izkušnje ter dobro vpetost v evropsko mrežo. Doslej smo sodelovali že v 20 transnacionalnih evropskih projektih v skupni vrednosti 2,5 mio evrov s 160 partnerji iz 28 evropskih držav. Tudi v prihodnje si bomo prizadevali, da v sodelovanju z občinami omogočimo pridobitev dodatnih evropskih sredstev za območje, predvsem na področju podjetništva, turizma, kulturne dediščine, aktivnega staranja, energetske učinkovitosti, razvoja podeželja itd. Večina razvojnih sredstev v prihodnosti bo namenjena povezovalnim projektom med občinami, zato bo ključnega pomena sodelovanje.

Ana Savšek, Razvojni center Srca Slovenije

Prof. dr. Živa Deu – podeželsko arhitekturo moramo ohraniti

Na povabilo Turističnega društva Kanja Trzin je bila 26. januarja v Trzinu izredna profesorica Fakultete za arhitekturo v Ljubljani dr. Živa Deu. Najprej smo ji razkazali Jefačnikovo domačijo, njen muzejski del. Trzin je obiskala že večkrat, tudi takrat, ko je pripravljala knjigo Arhitektura domov znanih Slovencev. Zato ve, da je bil na prostoru sedanje domačije rojen naš rojak Ivan Hribar, vendar ni vedela, da se je hiši takrat reklo pri Boldinčkovih. Rojstne hiše Ivana Hribarja že davno ni več, nadomestno so postavili novi lastniki, ki pa jo je tudi vzel zob časa.

Najprej smo seveda dr. Živo Deu vprašali, zakaj tolikšno zanimanje za arhitekturno dediščino predvsem podeželja, ko se arhitekti spogledujejo predvsem z ureditvijo mestnih središč, novogradenj.

Že kot mlada arhitektka je bila vneta zagovornica ohranjanja arhitekturne dediščine, vendar takrat tako oblast kot večina arhitektov za to ni imela posluha. Ko se je zaposlila na Ministrstvu za okolje in prostor, je z veseljem sprejela zadolžitev za pripravo strokovnih podlag za oblikovanje stavbnega reda za slovensko podeželje. Prečesala je celo Slovenijo in odkrivala manj in bolj znane in opazne arhitekturne bisere. Verjetno marsikaterega dejansko že ni, ali ne bo več, bodo pa večno živeli v njenih knjigah. Napisala je namreč pet knjig: Obnova stanovanjskih stavb na slovenskem podeželju, Podeželske hiše, že omenjeno Arhitektura domov znanih Slovencev, Arhitektura Hlebanjeve domačije in Identiteta hiš na Koroškem. Napisala je tudi preko 400 člankov. Žal so te njene knjige manj znane širši populaciji, veliko manj kot je znana naša druga kulturna dediščina. Nerazumljiva je primerjava našega odnosa do dediščine v kulturi, glasbi, slikarstvu nasproti stavbni dediščini.

Na posnetkih smo si lahko ogledali Kostanjevico na Krki, ki naj bi bila biser stavbne dediščine, ljubljansko hišo Ivana Hribarja, počitniško stavbo Ivana Hribarja v Cerkljah. Vidi se, kako in kje je pravi odnos do stavbne dediščine.

Na podeželju se mnogokrat dogaja, da lastniki pri obnovi stavb najemajo gradbene tehnike in druge obrtnike ali celo po posvetovanju s sosedi obnovitvena dela opravijo kar sami. Velik problem so razni pomožni objekti, ki kazijo osrednjo stavbo. Podobno velja za kozolce, pod katerimi se nahaja raznovrstna šara. Ni zagovornica koncentracije kozolcev na enem mestu, kot je primer na Dolenjskem, saj samevajo, so brez duše. Kozolec naj bo ob domačiji, primerno urejen in lahko namenjen tudi za družabne in turistične prireditve. Žal ljudje pri obnovi hiš po svoje krojijo zakonodajo oziroma se ji prilagajajo. Ne pomaga drugega kot to, da morajo biti predpisi za ohranitev in obnovo tovrstne arhitekture jasno izoblikovani in dosledno upoštevani.

Ob tem pa je izpostavila Kras, kjer je zaradi kamna močno zakoreninjena stavbna dediščina. Pohvalno in tudi zanimivo je, s kakšnim znanjem o kulturni dediščini tujci v Prekmurju obnavljajo stavbno dediščino. Veliko kakovostne obnove kamnito grajenih objektov je v Bovcu, na Cerkljanskem in Jezerskem.

Najprej je seveda treba glede odnosa do stavbne dediščine narediti premik v glavah ljudi. Po drugi svetovni vojni je bilo veliko dediščine, ki je izražala kulturo našega naroda, uničene. Vladalo je prepričanje, da je treba vse graditi na novo, in zavest, da vsak lahko gradi na svoji zemlji kakor želi in zmore. Tudi takratne oblasti in arhitekti niso stavbni dediščini namenili kaj dosti pozornosti. Dejstvo je, da obrtniki, ki po navadi prevzamejo delo, niso vajeni delati po navodilih strokovnjaka. Ne zaupajo mu. Še vedno je premalo likovnega znanja, razvoj izobraževanja obrtnikov pa caplja. Danes ne poznajo dela z apnom, šola ne daje znanja tesarjem za obnovo starejših ostrejših. Obnovljene stavbe so lahko za bivanje najsodobneje urejene, kot smo videli tudi na notranjih posnetkih.

Res je, da tudi župani oziroma občine premalo skrbijo za enotno podobo fasad. Tu so potrebni strožji predpisi. Prav tako glede postavljanja popularnih lesenih hiš po vzorcu Skandinavije, ki ne sodijo v naše okolje, tudi ne pravica lastnikov, da se hiše postavljajo kar sredi parcel. Dodala je, da so inšpektorji v teh pogledih v težkem položaju.

Prepričana je tudi, da je mnogo že izdelanih predlogov prenov vaških jeder romalo v predale, delo pa so prevzeli obrtniki. Pa bi moral s krajani sodelovati strokovnjak za obnovo, tako kot na primer kmetom svetuje strokovnjak za kmetijstvo. V Avstriji imajo na primer v vsakem večjem kraju arhitekta, ki svetuje ljudem pri obnovi stavbne dediščine.

V celotni fazi izobraževanja pri nas je izvirnost arhitekture zane-marjena. Ob rušenju starih hiš se ruši oziroma uničuje kulturo lastnega naroda. V šolah še vedno dajejo učenju o literarni, glasbeni, likovni dediščini prednost, za oblikovanje in urejanje prostora pa še vedno ni posluha. Sploh pa tovrstne kulturne dediščine ne znamo dobro tržiti. Tudi v Trzinu ne, pa imate znamenitega trzinskega rojaka, je dodala. Slovenci smo premalo pogumni, zavedni in navsezadnje ponosni. In če kdo, zagotovo Trzinci lahko gradite turistično prepoznavnost Trzina tudi z njegovo znamko.

Za zaključek: Začeti moramo pri otrocih, z delavnicami. Dr. Živa Deu je pripravljena to storiti tudi za naše šolarje.

Povzetek: J. Valenčak
Foto M. Štebe

Gregorčki vseh vrst in oblik preplavili Pšato

Tako kot vrsto let doslej so 11. marca, na predvečer gregorjevega, TD Kanja in OŠ Trzin z vrtcem povabili vse trzinske otroke na zdaj že tradicionalno spuščanje gregorčkov po Pšati. Tudi tokrat je bila prireditev na makadamskem parkirišču za stavbo CIH-a, kamor je prišlo res veliko staršev in starih staršev ter seveda otrok. Organizatorji so postavili tudi nekaj stojnic, kjer so se otroci posladkali z bombončki in toplim čajem, starši pa so lahko izbirali med številnimi izdelki, ki so jih naredili otroci in vzgojiteljice. Sredstva, ki so jih na ta način zbrali, so namenili vrtčevskemu skladu.

Prireditev se je začela s kratkim kulturnim programom, ki ga je povezovala učenka tretjega razreda, Lara Pevec. Gledalci smo lahko uživali ob pesmih in deklamaciji otrok iz vrtca ter recitacijah tretješolcev. Manjkali niso niti kratki glasbeni vložki mladih glasbenikov naše šole, ki so igrali na violino, flavto, harmoniko in kitaro. Zelo so se potrudili in nam popestrili sicer bolj turoben dan. Žal pa je bilo poslušalcev, ki so vztrajali do konca kratkega programa, iz nastopa v nastop manj. Zadnje nastopajoče je tako poslušalo le nekaj odraslih in otrok. Tako kot velikokrat na drugih prireditvah so starši otrok, ki so že zaključili z nastopom, pred koncem programa prav nekulturno odšli.

Po zaključku kulturnega programa so se še preostali postavili na konec dolge vrste tistih, ki so čakali na spuščanje ladjic, tako da se je kolona pomikala enosmerno ob desnem bregu Pšate in zato ni bilo gneče na lesenem mostičku, ki so ga postavili prav za to priložnost. Za dodatno varnost je skrbel tudi gasilec, ki je na most počasi spuščal starše in otroke. Vsi v vrsti so mirno, a napeto čakali na trenutek, ko bodo spustili svojega gregorčka v vodo. Vsak otrok je svoj izdelek ponosno nosil v rokah. Ladjice so bile različnih oblik in velikosti, ene bolj domiselne, druge manj. Narejene so bile iz različnih materialov, marsikatera tudi s pomočjo staršev. Kmalu je po Pšati plavalo veliko plovil, ki so nosila vsaka svojo lučko in tako pozdravljala sonce in prihajajočo pomlad. Pšata je bila na nekaterih delih nizka, zato je nekaj ladjic nesrečno nasedlo. Otroci so z veseljem priskočili na pomoč in pomagali ujetim plovilom.

Malo pred mostom na Ljubljanski cesti so v mrzli vodi stali naši vrli gasilci in rešili iz vode prav vse plavajoče barčice, ki so priplavale do njih. Naslednjega jutra ni bilo na Pšati niti sledu o pestrem večernem dogajanju, tudi trdni leseni most so organizatorji že pridno popravili.

Ob tako prizadevni organizatorki dogodka, Nuši Repše, njenih pomočnicah in res številnem obisku se nam ni treba bati, da bo lep slovenski običaj, praznik zaljubljenec, pri nas potonil v pozabo.

Tanja Jankovič

TD Kanja Trzin se za uspešno izvedbo prireditve Gregorjevo najlepše zahvaljuje: Občini Trzin, Osnovni šoli in vrtcu Trzin, PGD Trzin, Tonetu Kralju, s. p., Inari, d. o. o., Piceriji Olivia, Tingri, d. o. o. in vsem prostovoljcem.

Pogled v preteklost in sedanost

S povzročanjem trušča z raznimi domačimi glasbili, zvončki, pokrovkami, lonci, perilniki in ragljami so folklorniki naše Folklorne skupine Trzinka v torek, 10. februarja, naredili »freh«, kot so temu običaju včasih rekli v Trzinu, drugje pa ga poznajo tudi pod imenom »ofreht«. S prikazom običaja, ki spada med stare šege iz naše kulturne, etnološko-folklorne dediščine, so folklorniki začeli že tradicionalno prireditev, posvečeno prazniku žena, 8. marcu.

Freh so v preteklosti pripravljali ob godovih, osebnih praznikih, ki so jim v preteklosti dajali večji pomen kot rojstnim dnevom. Takrat so prijatelji, znanci in sosedje prišli godovniku voščiti na predvečer njegovega praznika. Po ropotanju, ki je lahko trajalo, dokler godovnik ni prišel pred obiskovalce, običajno pa so ga morali ponoviti le po trikrat, je godovnik povabil sosede na pijačo, gospodinja pa je prevzela pogostitev s hrano; torej brez ženske že od nekdaj ni šlo.

V tem prazničnem večeru, s katerim smo se spomnili dneva žena, smo se ozrli tudi v preteklost ženskega gibanja in ob priložnostnem programu potovali od minulih do sedanjih dni. Za pravice, ki so danes samoumevne, so se v ne tako daljni preteklosti ženske še kako borile. Ena prvih bork za enakopravnost in pravice žensk, nemška feministka Clara Zetkin, je na drugi mednarodni konferenci socialističnih žensk leta 1910 dala pobudo za praznik žena. Prvič so ga praznovali 19. marca leta 1911 v Avstriji, Nemčiji, Švici in na Danskem. Takrat so dan žena obeležili tudi v Sloveniji, v Trbovljah, kasneje pa so se za ženske pravice odločneje začeli zavzemati tudi komunisti v cesarski Rusiji. Še zlasti odločno so se za enakopravnost žensk potegovali med protesti v Petrogradu (ki se je kasneje nekaj časa imenoval Leningrad), ki so kasneje prerasli v oktobrsko revolucijo. Takrat so se odločili, da bodo dan delovnih žena praznovali vsako leto 8. marca, ta datum pa je od leta 1917 razglašen tudi za mednarodni dan žensk. V naši bivši državi Jugoslaviji so se ženske že močno približale enako-

pravnosti s tem, ko je bila pred 70 leti, leta 1945, uzakonjena splošna volilna pravica, leta 1974 pa je bilo zapisano v ustavo tudi pomembno določilo, da ima vsaka ženska pravico svobodno odločati o rojstvu otrok.

In ob tej temi nam je recitatorica Ada Lovše Mušič prebrala malo žgečljivo pesem Nika Grafenauerja Ljubezen.

Nagelj v svojem najširšem pomenu simbolizira prijateljstvo in tudi spoštovanje, rdeč nagelj pa je izraz ljubezni, in prav zato je slovenski rožni stereotip, torej roža, ki so jo pogosto podarjali. Ob roži, ki je način izkazovanja naklonjenosti in ljubezni, se vsaka razneži, pa naj bo to en cvet ali pa šopek. In dobili smo dva cvetova v obliki pesmi, in sicer Vrtec ogradila bodem in Pod rožnato planino, nato pa smo se malo ozrli, kako je bilo in kako je sedaj z enakopravnostjo žensk pri nas.

Tudi v Sloveniji so potekali boji za enakopravnost žensk, tako je že leta 1897 začel izhajati ženski časnik Slovenka, medtem ko je bilo prvo žensko društvo ustanovljeno leto kasneje. Pomembna je tudi letnica 1906, ko je Marija Urbas kot prva Slovenka doktorirala, in sicer iz filozofije na graški univerzi.

Tudi današnja družba nas sili v podobo močne, neodvisne ženske, in okrog sebe lahko vidimo paletu mladih, sposobnih žensk, ki so odlične v službi, so matere in žene, ki se vsakodnevno trudijo biti najboljše. Ob tem pa imajo ženske nižjo plačo kot moški na enakem delovnem mestu, več je brezposelnih, pa čeprav imajo v povprečju višjo izobrazbo. Torej ni vedno lahko biti ženska, zato bodimo na to ponosne. Naše poslanstvo namreč ni le v tem, da poskrbimo, da so moški siti in oprani.

In kako lepo ob vsem tem zveni beseda Ljubezen, nam je recitala Olga Stopar. Tudi avtor pesmi Kajetan Kovič je namreč napisal pesem s istim naslovom kot Niko Grafenauer, in še bolj slučajno je, da sta obe prišli v izbor prazničnega večera.

Potem pa smo naredili še skok v ne tako oddaljeno preteklost. Kot razlaga etnolog Janez Bogataj, so šle ob tem prazniku, v naši bivši domovini, ženske na zabavo, kjer so dobile rože. In kot se spominja, so potem hodile po Ljubljani, včasih že precej opite, in mahale z ovenelimi cvetovi. Predstavljajte si, kako težko bi bilo šele nositi lončnico; mogoče se tudi zaradi tega podarja ob praznovanju dneva žena rezano cvetje.

Spomine smo zaključili s pesmijo Tri babe. Vsaka dama je ob odhodu dobila tradicionalni nageljček, nato pa smo odšli v sosednjo avlo Centra Ivana Hribarja na ogled razstave veziljskih izdelkov in na skromni prigrizek.

Ob zaključku prireditve sem kot voditeljica večera prisotne še spomnila, da smo ravno tistega dne praznovali tudi moški praznik. Večer sem zaključila z besedami: »Dragi moški, iskrene čestitke tudi ob vašem dnevu mučenicov, ki ga praznujete prav na današnji dan. Pripominjam, da kakršno vreme je danes, bo še nadaljnjih 40 dni. Torej praznujte, saj bo jutri spet vse po starem.«

Dunja Špendal

Vabilo

V četrtek, 9. aprila, vas ob 20. uri vabimo na predstavitev pesniške zbirke Helene Ogorelec: Pesmi o tebi. Članica Društva upokojencev Žerjavčki bo svoje pesmi predstavila v dvoranici Marjance Ručigaj v CIH.

Vabljeni!

Razstava vezenja

V avli Centra Ivana Hribarja smo vezilje, ki delujemo v okviru Turističnega društva Kanja, 10. marca predstavile svoja dela. Letos smo brezčasnemu, elegantnemu belemu rišeljaju dodale nekoliko barvite svežine in s tem popestrile razstavo.

Razstavo si je ogledalo veliko ljudi in tudi sicer so razstave vezenja dobro obiskane. Mnenja o razstavi so bila pozitivna, ljudje so si z navdušenjem in občudovanjem ogledovali razstavljene predmete. Med razstavljenimi predmeti je največ večjih in manjših prtičkov v rišelje tehniki. Vezenje rišelje deluje bogato in po zunanjem videzu spominja na čipko, saj je zelo luknjičasto. Pravi dragulj razstave je prav gotovo peča, ki jo je izdelala naša mentorica Milena za folklorno skupino Trzinka. Glede na bližajoče se velikonočne praznike smo vezilje postavile na ogled priložnostne vezenine. Košaro, v kakršni nesejo jedi k blagoslovu, pokrito z vezenim jagenjčkom, kokoške, zajce, piščance in pomladansko zelenje smo okrasile s kvačkanimi metuljčki in ročno izdelanimi pirhi.

Da babičina skrinja ne bi ostala zaprta, smo iz nje vzele in dale na ogled čudovito vezeno posteljno pregrinjalo z letnico 1928 in prtičke, ki se obesijo na zid. Izdelki iz babičine skrinje so pravo ime za ročno izdelane vezenine, saj je v njih vtkana vsa nostalgija davno minulih časov, ko so spretnne roke naših babic ustvarjale nepozabne unikatne izdelke. Tudi me vezilje s svojimi izdelki sporočamo in dajemo na ogled ljudem del bogate kulturne dediščine in tako nadaljujemo stoletno tradicijo vezenja. Vsak izdelek je izvezen z veliko mero ljubezni, natančnosti in potrpežljivosti. Marsikatera obiskovalka se je ustavila pri določeni vezenini, se zamislila, spomin jo je ponesel v čas njene mladosti. Spomnila se je, da bi se pri njihovi hiši še našlo kaj podobnega vezenja.

Morda bi bilo smiselno, da bi tudi v Trzinu odprli babičine skrinje in dali na ogled že davno pozabljene vezene izdelke. Zagotovo bi se našel kak zanimiv vzorec, ki bi ga prerisale, izvezle in tako še naprej ohranjale to lepo domačo obrt.

Prijeten večer se je nadaljeval z druženjem ob skromnem prigriz-

ku in številnih sladica. Pripravile smo jih vezilje in dokazale, da smo mojstrice tudi v pripravi sladic.

Majda Šilar

KUD
FRANC KOTAR TRZIN

TOREK, 31.03. ob 20h

cena 2,00 €

Kulturni dom Trzin

POTOPIŠNO PREDAVANJE

ROK KOFOL

KAŠMIR
LADAK

Kombinacija dveh popolnoma različnih trekov (Markha v Ladaku in jezerski trek v Kašmirju), štirih religij (budizma, hinduizma, sikizma in islama), avantur (spust s kolesom s 5600m, rafting), presenetljivo mirni skrivnostni Kašmir in najbolj živo indijsko svetišče Zlati tempelj je le nekaj razlogov, da je ta pot postala ena najlepših v moji popotniški karieri.

www.kud-trzin.si/rezervacija-vstopnic/

Potopisno predavanje: Miro Štebe – Južna Amerika

V ponedeljek, 23. februarja 2015, sta PD Onger Trzin in TD Kanja Trzin v dvorani Marjance Ručigaj pripravila zanimivo predavanje Mira Štebeta o potovanju po deželah Južne Amerike, kjer je obiskal Peru, Bolivijo in Čile, domov pa prinesel kopico lepih slik in zanimivih spominov. In ta doživetja je z veseljem delil z obiskovalci, ki so skorajda napolnili vsa sedišča dvorane.

Poleti 2014 se je naš urednik Miro namenil obiskati Islandijo. Za njegovo nemirno dušo, želno dogodivščin, je bila dežela tišine, širnih prostranstev, največjih slapov Evrope, geizirjev, vulkanov in ledenikov verjetno skorajda sanjska dežela. A se je zgodilo, da je že vplačano potovanje »padlo v vodo«. No, ne dobesedno. Miro je moral na hitro spremeniti načrt; odločil se je za precej daljšo pot do Južne Amerike.

Svojo pot je začel v Münchnu in nato preko Madrida odletel do Lime, glavnega mesta Peruja. Tam so se s skupino sopotnikov najprej odpravili do **otočkov Ballestras**, kjer so si lahko poleg čudovite narave ogledali kolonije morskih levov, pingvinov, pelikanov in drugih ptic (menda nekateri otočke hudomušno imenujejo Galapagos za reveže). Pot jih je nato vodila do **puščavskih sipin pri Ici**, kjer so se vozili s puščavskimi bugiji in se preizkusili z vožnjo z *boardom* po sipinah.

Hmm, tu imam tudi sam težave s poimenovanjem. Za vožnjo po snegu uporabljamo snežno desko. S kakšno desko se je torej vozil Miro? Puščavsko? Peščeno? Peskovno? Peskasto? Popeskanost? No, pustimo to vprašanje Slovarju novejšega besedja slovenskega jezika. Tudi Miro se pri tej vožnji verjetno ni ubadal z imenom deske ... ampak deskanje po sipinah je menda zakon.

Sledil je prvi vrhunec potovanja – opazovanje **geoglifov iz Nazca**. Skrivnostni liki v puščavi pri mestu Nazca človeka zagotovo ne pustijo ravnodušnega. Sploh zato, ker si strokovnjaki še niso enotni o tem, kako so sploh nastali. In kaj pomenijo. Opazovanje znamenitih figur v pesku (npr. opice, kondorja, pajka, kolibrija, psa, astronava) izza oken majhnega letala je za vsakega človeka nepozabno doživetje. Kot tudi kasnejši ogled zanimivega **popkopišča mumij Chauchilla**. Po nočni vožnji ob Pacifiški obali so se ustavili v mestu **Arequipa**, ki leži pod še vedno aktivnim ognjenikom Misti. Mesto navdušuje s svojimi belimi kolonialnimi stavbami in znamenitostmi: samostanom Santa Catalina (Sveta Katarina) in mumijo dekleta Juanite (inkovska ledena deklica), ki sta jo antropolog Johan Reinhard in njegov soplezalec našla med vzponom na goro Ampato v perujskih Andih leta 1995. Inki so verjeli, da jim bo žrtvovanje dekleta zagotovilo dobro letino ...

Verjamem, da je Mirovo hribovsko srce spet kar zaigralo ob večurnem sestopu v **kanjon Colca**, za katerega pravijo, da je dvakrat globlji kot Grand Canyon. No, pa četudi ni, jih je na dnu kanjona čakala oaza Sangalle in – bazen! No, Miro se je potem kot prekaljen hribovski maček izkazal pri vzponu iz kanjona, saj je kavalirsko spremljal skupino deklet iz nekdanjih južnih bratskih republik. Za katero od njih je bil morda to »življenjski vzpon«, zanj pa ... Ja, ja, včasih je težko biti vodnik ... Naslednji dan so na Cruz del Condorju opazovali veličastne kondorje, ponoči pa se z avtobusom odpeljali do nekdanjega središča velikanskega inkovskega imperija – **Cusco**, ki se ponaša z bogato duhovno in zgodovinsko dediščino. Nato jih je čakal obisk Svete doline (Valle Sagrado), kjer so si ogledali starodavne soline in indijanski »laboratorij« – terase, kjer so preizkušali, kako kaj raste v različnih pogojih. Današnji kmetijski poskusni centri torej niso neka nova pogruntavščina!

Sledil je drugi vrhunec potovanja, obisk **Machu Picchua**, najveličastnejšega kraja Južne Amerike. Spektakularno pozidano Izgubljeno mesto Inkov na gorskem platoju visoko nad kanjonom reke Urubamba, ki ga obdajajo mogočni vrhovi gora, je zagotovo prispevalo k temu, da belci mesta niso odkrili vse do leta 1911!

Kasneje, po vožnji v Puno, je sledilo spoznavanje najvišjega plovnega jezera na svetu **Titicaca**. Kako pomembno mesto v inkovski zgodovini je imelo to jezero, nam pove že podatek, da so najpomembnejše inkovske legende povezane prav z njim. Po obisku enega od plavajočih otokov in prespani noči pri Uros Indijancih, je Miro s prijatelji zapustil Peru (prav Peruju je bilo namenjeno večina potovanja) in prišel v Bolivijo.

Pričakalo jih je gostoljubno glavno mesto La Paz, kar brž pa je bilo potem treba zajahati kolo in se spustiti po Cesti smrti. Vsekakor je bil zanimiv tudi obisk **Salar de Uyuni**, hotela iz soli (Kaj menite, vam na tem kraju juho presolijo ali ne?).

Pot so nadaljevali med vulkani in jezeri Altiplana do Čila, tam pa so se ustavili v San Pedru de Atacama, od koder so se odpravili s konji po dolini smrti, ogledali so si tudi Dolino Lune (Valle de Luna) v puščavi Atacama.

Od tam so z letalom poleteli v Santiago in nato v Evropo.

Po toliko dogodivščinah, ogledanih naravnih in kulturnih znamenitostih (v tem zapisu seveda niso omenjene vse!), ki nam jih je želel Miro predstaviti, se v dvorani nihče ni čudil, da se je predavanje raztegnilo na dve uri in čez.

Emil Pevec

Okrogla miza o ljubiteljskem slikarstvu

V četrtek, 26. februarja, je bila v Dvorani Marjance Ručigaj okrogla miza o ljubiteljskem slikarstvu. Organiziralo jo je Kulturno-umetniško društvo Franca Kotarja iz Trzina v sodelovanju z Likovnim društvom Senožeti Radomlje.

Na okrogli mizi so sodelovali: Danica Šraj, predsednica likovnega društva Senožeti Radomlje, Tone Peršak, državni sekretar na Ministrstvu za kulturo, Pavel Pevec, predstavnik Javnega sklada za kulturo iz Domžal.

Pogovora so se udeležili tudi župan občine Trzin Peter Ložar, udeleženci likovne kolonije v Beli krajini iz radomeljskega likovnega društva Senožeti, nekateri ljubiteljski slikarji iz Trzina, urednik Odseva Miro Štebe in drugi.

Najprej je sledil ogled razstave informela v avli Centra Ivana Hribarja pod vodstvom Danice Šraj, nato je sledil pogovor v dvorani Marjance Ručigaj.

V uvodu je Tone Peršak pozdravil vse navzoče in se zahvalil, da so se odzvali vabilu na okroglo mizo, kjer bodo skušali osvetliti probleme ljubiteljskega slikarstva in izraziti mnenja o razstavi informela. Besedo je predal Danici Šraj, ki je povedala, da je to srečanje prvo, na katerem se govori o ljubiteljskem slikarstvu. Potem je predstavila delovanje društva in finančne težave, s katerimi se spopada društvo. Glede na dolgoletne izkušnje pove, da je finančnih sredstev vedno manj, da je tovrstno delovanje v

kulturi podcenjeno, da bi morali glasno in čim večkrat govoriti o tej problematiki, da bi prepričali državne uslužbenca, ki postavljajo preveč birokratskih ovir, na podlagi katerih delijo društvom finančna sredstva. Povedala je, da smo na jesenski likovni koloniji zelo intenzivno delali in kako so nastajale slike pod vodstvom mentorja Janeza Zalaznika. Tone Peršak je povedal, da je denarja za kulturo vedno manj, povečuje pa se število društev (ljubiteljski slikarji, amaterske gledališke skupine in drugi), tako da za društva, ki resno in veliko delajo, ostane manj denarja. Predstavil je delovanje kulturnih in drugih društev v Trzinu od samega začetka ter njihovo povezovalno vlogo. Z zanimanjem si je ogledal razstavo informela, ga primerjal z nadrealizmom v literaturi ter želel zvedeti nekaj več o posameznih slikah. Prisotni avtorji so mu povedali, kako so se izobraževali, razmišljali in delali v stilu informela. Pavel Pevec je povedal, da že vrsto let spremlja kulturna društva in ljubiteljsko slikarstvo na tem območju, in je seznanjen s finančnimi problemi, povezanimi z delovanjem društev, spremlja delovanje Likovnega društva Senožeti, se udeležuje društvenih razstav, pohvalil je mentorja Janeza Zalaznika, ve, da samo dobri mentorji lahko motivirajo ljubiteljske slikarje, da ustvarjajo dobra dela, še posebno pa, da nadgradijo svoje znanje z novimi izživji. Za dopolnitev tematike je bil k besedi povabljen tudi Peter Ložar. Povedal je, da se je kot član Kulturno-umetniškega društva Franca Kotarja veliko boril z birokracijo glede sredstev, sedaj pa v vlogi župana še bolj spoznava, kako težko je priti do denarja. Pove, da mora biti v društvu veliko prostovoljstva, srčnosti in priпадnosti, da lahko uspejo pri izpeljavi programov. Miro Štebe je svoje razmišljanje usmeril v ljubiteljsko slikarstvo, s katerim se ljudje srečajo po končani profesionalni karieri. Vključijo se v razna društva ali delavnice in se s pomočjo mentorjev izobražujejo in uresničujejo svoje mladostne sanje in talente. Meni, da gre pri ljubiteljskih slikarjih za posnemanje, kljub temu pa morajo imeti njihove slike svojo sporočilnost.

V razpravo so se vključili tudi nekateri avtorji razstave in povedali, kako so se na likovni koloniji soočali z informelom. Kako so začutili naravo, se vsak na svoj način izražali in s slikami pokazali na določen problem oziroma na onesnaženost narave.

Zanimiv in sproščen pogovor o ljubiteljskem slikarstvu se je nadaljeval v avli Ivana Hribarja, kjer so si udeleženci ob prigrizku še enkrat ogledali drugačno likovno izražanje v informel stilu.

Majda Šilar

ZAHVALA VSEM, KI SO POMGALI PRI PRIPRAVI IN IZVEDBI PUSTNEGA SPREVODA

O pustnem sprevodu, ki smo ga v februarju pripravili na pustno soboto, je vse napisal že Miro Štebe v prejšnji številki Odseva, tako da tega v tej številki ne bom ponavljal, rad pa bi se v imenu Društva prijateljev mladine zahvalil vsem, ki so pomagali pri pripravi in izvedbi pustnega sprevoda. Morda boste rekli, da se pozno zahvaljujem, ampak obljuba dela dolg. Pravzaprav ni pozno, saj takoj po pustnem sprevodu zahvale nisem mogel več oddati, saj je bil Odsev tik pred tiskom, le Miro, ki je, kar se tiče Odseva, »pri koritu«, kot bi temu lahko v šali rekli, je takrat še lahko v februarško številko vključil svoje poročilo, da je bil Odsev bolj aktualen. Kakor koli že, dolžan sem zahvalo vsem darovalcem ali sponzorjem nagrad za najboljše pustne šeme, izbrane Pr´ Narobet. Seveda velja prva zahvala vsem gostiteljem gostincem za širokosrčno in okusno pogostitev in sprejem pustnih šem. Naj jih ponovno naštejemo: Picerija Olivia, Bar Eva pri trgovini Mercator, Gostilna Pr´ Jakov Met, Bar La Goja in Gostilna Narobe. Nagrade za pustne maske so darovali: Kozmetični studio Nina, Prodajalna sadja Frutas, Picerija in špageterija da Matia, Hair styling Kamnik, Frizerstvo Završnik PEKOS, Frizerski studio ULTRA-S, Frizeraj Križman&A, Slaščičarna Paleta, Digital Life Softproject, d. o. o., Prodajalna Kmetija Moškrič, Frizerski studio Marli, Vinska klet Uršič Trzin, Taubi Trzin, VENDU-Pušnik, d. o. o., Mengeš, WayteQ- Rado Gladek, NLB banka Trzin, SKI servis Murovec. Zaporedje sponzorjev je slučajno, posamezne nagrade pa so bile v vrednosti do nekako 10 evrov. Še enkrat hvala vsem za sodelovanje. Zahvala tudi vodji karnevala Mitju Šilerju in harmonikarju Žigu Vehovcu.

Lado Krašovec, predsednik DPM Trzin

Borut Kump prejemnik srebrnega znaka Civilne zaščite

Leto, ki je za nami, so zaznamovale številne naravne nesreče, od žleda, poplav, neurij do plazov, a prav zato je bilo to leto izjemnega sodelovanja med službami zaščite in reševanja, gasilci, policijo, slovensko vojsko, zdravstvenim osebjem, vodniki psov, pa tudi med župani in javnimi podjetji v občinah, skratka med vsemi, ki jih pojmujejo kot civilno zaščito.

Na regijski prireditvi v Ljubljani so ob svetovnem dnevu Civilne zaščite slovesno podelili priznanja CZ najbolj zaslužnim posameznikom in organizacijam.

Na slovesnosti je prejel priznanje tudi predsednik Prostovoljnega gasilskega društva Trzin Borut Kump. Prejel je srebrni znak Civil-

ne zaščite kot priznanje za posebne zasluge in izjemen prispevek pri razvijanju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Na prireditvi so med drugim poudarili, da se je Borut Kump gasilskim vrstam v Trzinu pridružil že kot 10-letni fant. Udeleževal se je raznih tekmovanj in tako še kot šolar izostril odnos do strokovnega dela in operative na področju gasilstva. Ob polnoletnosti 28. novembra 1998 je postal operativni gasilec, nato pa je samo še nadaljeval z visokim strokovnim delom ter se vseskozi udeleževal strokovnih tečajev in specializacij. Je aktivni član Štaba Civilne zaščite občine Trzin in od februarja 2009 tudi predsednik Prostovoljnega gasilskega društva v Trzinu. Januarja 2014 je pridobil čin gasilskega častnika II. stopnje. Za svoje dosedanje delo je prejel vrsto priznanj matične gasilske zveze, v letu 2001 nagrado Občine Trzin, v letu 2009 pa bronasti znak CZ. Borut Kump s svojim delom pomembno prispeva k razvoju civilne zaščite v občini Trzin kot tudi same zaščite, reševanja in pomoči ob naravnih in drugih nesrečah, ki se zgodijo na območju naše občine, saj kot operativni gasilec aktivno sodeluje pri vsaki intervenciji gasilskega društva.

Prisotne je v uvodu pozdravil ljubljanski župan Zoran Jankovič, ki je vsem prejemnikom priznanj čestital. Slavnostni govornik na prireditvi je bil namestnik generalnega direktorja Uprave RS za zaščito in reševanje Branko Dervodel, ki je opozoril, da bo naravnih nesreč, kot kaže, vse več in da smo na njih v Sloveniji dobro pripravljene z odlično organizirano mrežo civilne zaščite in veliko prostovoljci.

Borutu Kumpu čestitamo še zaposleni v občinski upravi in Štab Civilne zaščite Trzin.

PGD novice

Leto smo začeli s tehničnimi intervencijami. 13. februarja smo ob 8.35 posredovali pri okvari dvigala v osnovni šoli Trzin in iz dvigala rešili otroka. 19. februarja smo pomagali pri prometni nesreči pred industrijsko cono v Trzinu. Da lahko učinkovito pomagamo, smo imeli v januarju dvakrat operativne vaje v starem župnišču. Vadili smo gašenje notranjih požarov in reševanje poškodovancev v različnih situacijah. Da lahko izvajamo vaje, podobne resnični situaciji, smo v ta namen kupili napravo za zadimljenje objekta.

27. in 28. februarja smo organizirali tečaj za delo z motorno žago, ki ga je izvedla Srednja gozdarska šola Postojna. Tečaja se je udeležilo 13 naših članov. Pri sami organizaciji in izvedbi tečaja sta pomagala Janez in Marta Mušič. Vsi udeleženci smo se strinjali, da je bil tečaj odličen. Prvi dan smo poslušali teorijo, pri praktičnem delu pa smo spoznali vzdrževanje motornih žag. Seznanili so nas tudi z nevarnostmi pri delu. Drugi dan smo imeli praktično delo v gozdu, kjer je vsak od nas na varen način požagal vsaj eno drevo.

6. februarja smo se udeležili pogreba člana PGD Pšata-Dragomelj, 7. smo se poveselili z našim članom Marjanom Habatom, ki je praznoval 60-letnico. Ob jubileju mu želimo še veliko zdravih in srečnih let ter druženj z nami.

V januarju in februarju so se otroci ob četrtkih pripravljali za tekmovanje. Priprave so obsegale teorijo, splošno znanje in prvo pomoč ter praktične spretnosti na poligonu ter vezanje vozlov. 7. marca je Gasilska zveza Domžale organizirala tekmovanje za mladino. Naše društvo je zastopala ekipa pionirjev. Kristina Grošelj, Aljaž Kralj in Luka Kosirnik so se odlično odrezali tako v teoretičnem

Trzinska pionirska ekipa mladih gasilcev

delu kviza kot pri vezanju vozlov in tekmovanju v spretnosti. V svoji kategoriji so dosegli odlično 5. mesto. Tokrat so bili tekmovalci res odlično pripravljene, z malo tekmovalne sreče bi lahko posegli po medaljah. Tudi ostali otroci so dobro pripravljene, vendar pa na žalost pravila dopuščajo udeležbo zgolj ene ekipe pionirjev iz posameznega društva.

8. februarja smo imeli članski sestanek, na katerem smo večino časa porabili za pripravo občnega zbora. Ta je potekal 13. februarja v kulturnem domu. Na občnem zboru je Borut Kump predstavil realizacijo zastavljenih načrtov za leto 2014 in načrte za letos. Največji načrt je zagotovo dokončanje nadgradnje GVC 24/50, in to s pomočjo občine, občanov in lastnih sredstev. V uporabo naj bi ga prevzeli 11. maja na Florjanovo nedeljo. To bo letos poleg rednih stroškov naša največja investicija. Poveljnik Marko Kajfež pa je podal podroben opis lanskih intervencij in drugih dogodkov, ki smo

se jih udeležili. Skupaj smo tako opravili več kot 4.000 delovnih ur; naša izobraževanja tu niso všteta. Podano je bilo tudi podrobno poročilo Komisije za mladino, ki sta ga prebrala Luka Kosimik in Domen Kleindienst. Veseli smo, da krožek Mladi gasilec redno obiskuje več kot 20 otrok, tako da se nam ni treba bati za prihodnost trzinskega gasilskega društva. Poročilo so podali še tajnica Mateja Kolenc, blagajničarka Alenka Mušič, gospodar Brane Pirnat ter Andrej Gril. V naše vrste je bilo sprejetih pet novih članov, ki so že v preteklem letu sodelovali na operativnih vajah in ostalih dejavnostih. V teh dneh zaključujejo tečaj za gasilce, kjer so se

tudi operativno usposobili za intervencije. Občnega zbora sta se poleg sosednjih društev našega sektorja in mengeške zveze udeležila tudi župnik Boštjan Guček in župan Peter Ložar. Župan nas je seznanil s potekom pridobivanja gradbenega dovoljenja za nov gasilski dom ter spremembo OPN za samo zemljišče. Župnik pa se nam je zahvalil za pomoč pri pripravi prostora za praznovanje 40-letnice župnije.

Z gasilskim pozdravom NA POMOČ!

Dušan Kosirnik

Otroški parlament o poklicih in izobraževanju

Osnovna šola Roje je v sredo, 11. februarja 2015, gostila otroški medobčinski parlament. Dogodek je bil prvič organiziran na osnovni šoli s prilagojenim programom, kar za OŠ Roje predstavlja še posebno čast in pohvalo za dosedanje dobro delo.

Otroški parlament, ki letos praznuje 25. obletnico, je organiziran piramidno. Letošnja tema parlamenta je bila Poklicna orientacija in izobraževanje, ki so jo najprej učenci spoznavali v svojih razredih, predstavniki vseh razredov pa so poročali na šolskih parlamentih, ki so jih šole po državi organizirale v zadnjih mesecih. Posamezni predstavniki šol so se nato zbrali na medobčinskih parlamentih in na parlamentu na OŠ Roje, kjer smo lahko poslušali parlamentarce iz enajstih okoliških osnovnih šol, in sicer iz občin Domžale, Trzin, Mengeš, Lukovica in Moravče.

Medobčinski otroški parlament so s kulturnim programom svečano odprli učenci OŠ Roje, sodelujoče pa so nagovorili ravnateljica

OŠ Roje Marjanca Bogataj, župan občine Domžale Toni Dragar ter predsednica Zveze prijateljev mladine Domžale Ema Škerjanec Ogorevc. Oder je nato pripadal predstavnikom šol, ki so poročali o svojih šolskih parlamentih, iskriilo se je od domislic, humornih in izvirnih predstavitev, globokih življenjskih resnic in tudi od kritičnih pogledov na svet z očmi osnovnošolca. Predstavniki iz OŠ Roje so tako poudarili, da je najbolj pomembno učenje za življenje, veliko nepogrešljivih izkušenj pa učenci dobijo tudi že v šoli pri praktičnih šolskih predmetih, npr. gospodinjstvu, tehniki, ustvarjalnih krožkih in likovnem pouku. Parlamentarci iz OŠ Trzin pa so predstavili, po njihovem mnenju, najbolj zaželeno poklice, saj so se v šoli pogovarjali o tem, »kaj bodo, ko bodo veliki«, dotaknili pa so se tudi nekaterih manj pogostih poklicev. Prav vsaka šola se je teme lotila na svojevrsten in zanimiv način, vsi predstavniki pa so si bili edini v tem, da je treba res premišljeno izbirati poklic ter upoštevati tudi možnosti za zaposlitve v prihodnosti.

Učenci so si nato malo oddahnili, se podprli s slastno malico, nato pa že odhiteli k novim zadalžitvam. Razdelili so se v štiri skupine, vsaka je na prav poseben – zelo praktičen način razmišljala o letošnji temi. Preko peke piškotov, skladanja rim, spoznavanja materialov ter risanja so poskušali zelo raznoliko predstaviti pogled na poklicne orientacije in izobraževanja, o svojem delu v skupinah pa so na kratko poročali tudi drugim.

Medobčinski parlament je namenjen tudi medsebojnemu spoznavanju, sprostitvi in zabavi, tako da je učence, goste in njihove mentorje po napornem delu čakalo presenečenje. Prišel je raper Trkaj, ki je z zbranimi najprej delil svoje misli o izobraževanju in pozival učence, naj sledijo svojim sanjam. S svojo energijo je na plesišče privabil prav vse udeležence. Kot se za jubilejni dogodek spodobi, so se gostje čisto na koncu posladkali še s slavnostno torto.

Manja Mesar - Bogovič

Potopisno predavanje: *Pohod na drugem koncu sveta*

Ladak in Kašmir

Tokrat bomo deležni doživetij Roka Kofola z dveh popolnoma različnih pohodov. Prvi po dolini Markhe v Ladaku in drugi, jezerski, v Kašmirju. Pot nas bo peljala po prečudoviti pokrajini, kjer srečamo neverjetni preplet štirih različnih religij (budizma, hinduizma, sikizma in islama). Spoznali pa bomo tudi kombinacijo dveh avantur, spust s kolesom z višine 5600 m in rafting. Na eni strani presenetljivo mirni, a skrivnostni Kašmir, na drugi strani najbolj živo indijsko svetišče, Zlati tempelj. Se vidimo v torek, 31. marca, ob 20. uri v dvorani Kulturnega doma Trzin. Vstopnina je 2 evra.

AP

Spomladanski odvoz in odstranjevanje odpadkov

Javno komunalno podjetje Prodnik, d. o. o., iz Domžal obvešča, da bosta spomladanski akciji zbiranja in odvoza odpadkov v občini Trzin potekali:

- V sredo, **8. aprila 2015**, med 15.30 in 17.00 (na parkirišču na Mengeški cesti 9) ter med 17.30 in 19.00 (na parkirišču trgovine Mercator, Kidričeva ulica 5) za **ZBIRANJE NEVARNIH ODPADKOV**.

MED NEVARNE ODPADKE SPADAJO:

akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila, gume osebnih vozil, motorno olje, pločevinke s potisnim plinom, razredčila, odpadno jedilno olje.

KAKO RAVNATI Z NEVARNIMI ODPADKI?

- Nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega kraja.
 - Tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano.
 - Odpadkov iz iste skupine ne združujte v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije.
 - Odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno- tehnična navodila, ki ste jih dobili z nakupom izdelka, iz katerega je odpadki nastal.

- V sredo, **8. aprila 2015**, (Mengeška cesta, Jemčeva cesta, Habatova ulica, Kmetičeva ulica in cesta Za hribom, vse v Trzinu) in **četrek, 9. aprila 2015**, (ostale ulice in ceste v Trzinu) za **ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV**.

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev NE spadajo:

- nevarni odpadki, to je embalaža škropiv, olj, barv in lakov,
 - avtomobilski deli, akumulatorji, gume,
 - sodi,
 - gradbeni material,
 - veje drevja in živih mej.

Kosovni odpadki morajo biti na predvideni dan odvoza do 5. ure zjutraj postavljeni na odjemnem mestu pobiranja komunalnih odpadkov.

V primeru morebitnih vprašanj smo vam na voljo na tel. št. 01/729 5430 ali e-naslovu: info@jpk-prodnik.si.

TRADICIONALNA SPOMLADANSKA ČISTILNA AKCIJA

Občina Trzin obvešča, da bo tradicionalna občinska spomladanska čistilna akcija potekala predvidoma v soboto, 11. aprila 2015, po običajnem razporedu. Vabljeni, da si rezervirate čas in se udeležite čistilne akcije. V primeru slabega vremena bo akcija prestavljena na soboto, 18. aprila 2014.

ZBIRANJE IN ODVOZ VEJEVJA

- Za občane organiziramo spomladansko akcijo zbiranja in odvoza ostankov vejevja živih meja, okrasnega ter sadnega drevja

v času od petka, 13. marca 2015, do nedelje, 19. aprila 2015, oziroma glede na vremenske razmere.

Vse udeležence akcije pozivamo, da odpadke po spomladanskem rezu, ki so namenjeni kompostiranju, odlagajo SAMO na predvidenih lokacijah in v predpisanem časovnem terminu.

Lokacije za zbiranje vejevja so:

Stari del Trzina:

1. Na Habatovi ulici pri ekološkem otoku poleg mostu,
2. za objektom kulturnega doma Trzin, Mengeška cesta 9 - na zelenici ob parkirišču,
3. ob Jemčevi cesti pri ekološkem otoku, pri odcepu na notranjo Jemčevo cesto.

Trzin Mlake:

4. Pri spodnjem zaklonišču na Kidričevi ulici,
5. pri zgornjem zaklonišču na zelenici ob križišču Zorkove in Trdinove ulice,
6. na zelenici ob Mlakarjevi ulici pri transformatorski postaji,
7. na Ulici Rašiške čete, pri objektu Planinskega društva Onger Trzin,
8. na zelenici ob križišču Kidričeve ulice in Bergantove ulice.
9. ob makadamskem parkirišču ŠRP, na koncu niza vrstnih hiš na Prešernovi ulici.

OIC Trzin:

10. Ob križišču ulic Špruha in Motnica

Akcija zbiranja vejevja bo potekala od petka, 13. marca 2015, do nedelje, 19. aprila 2015. Prosimo, da pred začetkom in po zaključku zbiranja na lokacije ne odlagate zelenega odreza.

OPOZORILO!

Na lokacije, ki so namenjene zbiranju vejevja, ne sodijo kosovni in nevarni odpadki.

*Kogar imaš rad,
nikoli ne umre,
le daleč, daleč je ...*

ZAHVALA

ob žalostnem slovesu od našega dragega moža, očeta in tasta

ČEDOMIRJA DELETIČA univ. dipl. ekonomista iz Trzina

Dragim sorodnikom, sosedom, prijateljem in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje, sveče, izrazili sožalje ali bili v mislih z nami, se iskreno zahvaljujemo. Hvala tudi vsem, ki ste se skupaj z njim v medijih borili za boljše in lepšo Slovenijo, cenili njegovo pisanje člankov in aforizmov, jih brali in ga spodbujali, naj se bori za malega človeka, ki mu je v teh novih časih vse težje.

Hvala vsem, ki ste organizirali svečani pogreb s čuteče zapevimi pesmimi, skladbami rogistov, ganljivim govorom o življenju pokojnika.

Vaša udeležba je obliž na boleče rane, ki se ne bodo nikoli zacelile. Naj naš dragi počiva v miru!

Vsi njegovi

Letovanje otrok – Krk 2015

Zveza prijateljev mladine Domžale, Ljubljanska cesta 58, 1230 Domžale, kot organizator vabi na letovanje vse šoloobvezne otroke, ki obiskujejo osnovne šole v občinah Domžale, Trzin, Mengeš, Lukovica in Moravče.

Možnost prijave na letovanje imajo vsi šoloobvezni otroci iz zgoraj omenjenih občin, in sicer do zasedbe mest po izmenah.

Termini so:

1. izmena: 29. 6. 2015 do 9. 7. 2015 - 45 mest
2. izmena: 9. 7. 2015 do 19. 7. 2015 - 45 mest
3. izmena: 19. 7. 2015 do 29. 7. 2015 - 45 mest
4. izmena: 29. 7. 2015 do 8. 8. 2015 - 45 mest

Otroci bodo nastanjeni v Domu domžalskih otrok, Ul. Lišina 10, Vantačiči, 51511 Malinska, Hrvaška, izvajalec letovanja je podjetje Leštan & Leštan, d. o. o., šport, turizem in rekreacija.

Cena 10-dnevnega letovanja je 330 evrov.

Znesek bo mogoče plačati v 3 (treh) enakih obrokih po 110 evrov.

ZDRAVSTVENO LETOVANJE

Zdravstvenega letovanja se lahko udeležijo le tisti otroci in šolarji, ki imajo v medicinski dokumentaciji zapise o večkratni hospitalizaciji (več kot dvakrat v času od preteklega zapisa) ali so bili pogosteje bolni (zapis v medicinski dokumentaciji več kot dvakrat v času od preteklega zapisa).

Zdravstveno letovanje je namenjeno pogosto bolnim otrokom, astmatikom, otrokom z atopijskim dermatitisom, skoliozo in psoriazio in drugimi boleznimi.

Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije subvencionira letovanje, in sicer v znesku 25 evrov na dan oz. 250 evrov za 10 dni. Prispevek staršev ali skrbnikov je 80 evrov po osebi za 10 dni.

Znesek bo mogoče plačati v 2 (dveh) enakih obrokih po 40 evrov.

Letovanje mora biti plačano do odhoda.

Za več informacij nas lahko pokličete na številko **041 728 17** ali na **01/721 27 91**, in sicer vsako sredo **med 16. in 18. uro** oziroma pišete na naš e-naslov: **zpm.domzale@siol.net**.

Prijavnico najdete tudi na naši spletni strani: **www.zpm-domzale.si** ali jo **osebno prevzamete v naši pisarni v času uradnih ur oziroma na OŠ, ki jo obiskuje vaš otrok.**

Izpolnjeno prijavnico (zgornji del izpolnite sami, spodnji del izpolni osebni zdravnik otroka – iz teh podatkov bo razvidno, ali otrok izpolnjuje kriterije za sofinanciranje s strani ZZS) lahko osebno oddate v naši pisarni v času uradnih ur oziroma v naš poštni nabiralnik pred vhodom v Domžalski dom, Ljubljanska 58, 1230 Domžale ali jo pošljete po pošti.

Prijavnice sprejemamo do zasedbe mest. Po prejemu prijavnice se s starši /skrbniki/rejniki prijavljenega otroka sklene pogodba.

Ema Škrjanc Ogorevc
predsednica ZPM Domžale

Mami, mami, videl sem vidro!

»Mami, mami, videl sem vidro!« mi je zaklical moj nadobudni tretješolec, ko je prišel domov iz šole. »Vidro? Nemogoče. Kje si jo videl?« sem ga nejeverno vprašala. Prepričljivo mi je odvrnil: »Mami, res je bila. Videl sem jo plavati v Pšati pod mostom.« Hm, vidro? Nemogoče, saj je to nočna žival, ki živi v sorazmerno čisti vodi z dovolj veliko količino rib in ostalih rečnih prebivalcev. Naša Pšata zagotovo ne spada med njeno izbiro življenjskega prostora, kot je denimo Goričko. Naslednji dan sem to živalco videla tudi sama. A ni bila vidra, bila je nutrija.

Nutrija je velik rastlinojedi glodavec, ki je podoben podgani in pižmovki, le da je od obeh večji. Živi v rovih, ki jih izkoplje v obrežje mirnih potokov ali rek in je aktivna tako ponoči kot tudi podnevi. Ima temno rjavo, grobo dlako, bele brčice in velike oranžne zobe, sekalce. Čeprav izvira iz toplih predelov Južne Amerike, jo mraz pri nas ne moti. V preteklosti je bil njen kožuh zelo cenjen, zato so te živali vzrejali na farmah. Od tam so posamezne živali ušle in se naselile ob rekah, potokih in jezerih. V Sloveniji jih najdemo ob bregovih Ljubljane, Save, Mure, Rižane in ob nekaterih kanalih ob obali. Prilagodile pa se se tudi življenju v mestih, saj so jih ljudje opazili po ulicah Ljubljane in Kopra. Za lovce je nutrija tuja invazivna živalska vrsta, ki se hitro razmnožuje, zlasti poleti. Z rovi, ki jih koplje v bregove, le-te izpodkopava, kar lahko vodi do posedanja bregov in posledično do razlivanja vodotokov. Prav tako uničuje in ogroža avtohtone rastline in živali. V slast jih gredo tudi poljščine in zelenjava, ki raste na njivah ob vodi, kjer živijo. Zaradi tega ponekod v svetu namenjajo veliko denarja za nadzor nad njihovim širjenjem in za zatiranje. Nutrija je vključena na Priporočilo št. 77 Bernske konvencije, ki priporoča odstranitev vrste iz narave zaradi negativnih vplivov na biotsko raznovrstnost. V Sloveniji je nutrija uvrščena

Nutrija v Pšati (foto: TJ)

med lovne vrste, ki jih je dovoljeno loviti celo leto. Nutrije niso plašne, lahko jih opazujemo iz razdalje nekaj metrov, kar sem ugotovila tudi sama. Načeloma niso nevarne in se srečanju s človekom, psom in mačkam po navadi izognejo. Napadejo le, ko se čutijo ogrožene in ščitijo svoj teritorij. Zaradi strahu lahko z ostrimi zobmi in kremplji huje poškodujejo domačo žival in tudi človeka. Pri nas doslej neljubih dogodkov pri srečanju z njimi še ni bilo, a previdnost ni nikoli odveč.

In sedaj ena od njih dela družbo račkam v Pšati. Samo upamo lahko, da se ne bodo preveč razmnožile in uničile še tisto življenje, kar se ga je v našem potoku ohranilo. Nekaj lahko pri tem pripomoremo tudi mi tako, da jih ne hranimo.

Oddajo o njih si lahko ogledate na spletnih straneh RTV SLO: [http://www.rtvsllo.si/iskalnik?q=nutrija&type=4&sort=1&gro up=2](http://www.rtvsllo.si/iskalnik?q=nutrija&type=4&sort=1&group=2)

Tanja Jankovič

Prišla je pomlad

Prišla bo pomlad, učakal bi jo rad ali pa tudi ne!
In zakaj ne?

Narodna pesem lepo kaže željo naših prednikov po koncu zime in bolj blagem vremenu. Vendar je to pri nas drugače. Ko se stopi sneg, se pokaže vsa umazanija, ki jo puščamo za seboj. Pokažejo se cigaretni ogorki, ki jih kadilci mečejo povsod, pokažejo se pasji kakci ... Da ne boste mislili, da obtožujem psičke, nikakor ne, ampak njihove nevestne lastnike, ki ne pospravijo za njimi. Saj veste, da je žival, ne glede, katera je – ali na kmetiji ali v urbanem okolju – ogledalo lastnika. Res pa je, da bi lahko bilo precej več stoyal s koši in vrečkami, kamor bi lastniki kužkov lahko odložili, kar bi pospravili za svojimi ljubljenci. Sedaj morajo namreč to v Trzinu marsikje nositi s seboj. Pa najbrž je tudi tako prav. Vsak mora poskrbeti za svoje živali, tudi na kmetiji in v stanovanjskih zaselkih. Žal zdaj vidimo pasje kakce povsod, tudi na robu otroškega igrišča poleg OŠ Trzin, kar je nazorno videti na fotografiji, ki jo prilagam.

Ko se stopi sneg, se pokaže tudi škoda v naravi, ki so jo pozimi povzročili nevestni uporabniki motornih sani in še česa. Sledi nas opozarjajo, da lahko zaradi takih voženj izumre celo najljubša trzinska rožica žerjavček, kar bo nepopravljiva škoda v našem sicer zdravem okolju.

Spomladi odpiramo vrata in okna in takrat slišimo vse, kar je potrebno ni nepotrebno. Na plano potegnejo neregistrirane štirikolesnike, s katerimi divjajo gor in dol po naših ozkih cestah, ko se tega naveličajo, se zapodijo v naravno okolje, ki je že tako uničeno zaradi podnebnih sprememb in zaradi nevestnega vedenja obiskovalcev, ki puščajo povsod razgradljive in nerazgradljive smeti. Nato pridejo na vrsto dvokolesniki, največkrat z zelo problematičnimi izpusti, ki ropotajo in motijo vse stanovalce v soseskah. Pa to še ni najhuje. Najhuje je takrat, ko ti ropotajoči motoristi zdvijajo po naših ozkih ulicah in ogrožajo vse po vrsti. Odlok Občine Trzin jasno pravi, da mora biti vsak hrup omejen v okviru domačega okolja in se ne sme širiti drugam, vendar tega skoraj nihče ne upošteva. Zato mislim, da bi morali redarji večkrat narediti obhod in kaznovati storilce. Tako bi sami poskrbeli za svojo plačo in še za večji občinski priliv, ki naj ga prispevajo s plačilom prekrška nesramni in nevestni občani. Policija in redarstvo sicer predlagata, naj ljudje te izgrede prijavljajo, ampak kaj, ko to počnejo večinoma nasilni ljudje in se jim normalni občani raje izognejo. Odgovorni morajo ukrepati, da stanje ne bo še naprej takšno, kot je – nevzdržno! In nato pridejo na vrsto motorji za motokros, ki zganjajo neverjeten hrup in z vožnjo po naravnem okolju povzročajo veliko škodo. Tudi policija bi morala takšne zagreteže poloviti in jim razložiti, da so motorji namenjeni treningom na stezah za motokros, ki so posebej prirejene za to. Pa tudi dirkači na cestnih motorjih bi se lahko usmerili na Reko in tam pokazali, kaj znajo. Mislim, da bi bilo tisto znanje dokaj skromno, zato se raje postavljajo po naših ulicah, kjer jim nihče ne meri časa in hitrosti, in mislijo, da so »frajerji«. Ko že govorimo o motečem hrupu, pa ne moremo tudi mimo »zasebnih diskoklubov«. Nekateri objestni posamezniki navijajo glasbo do neslutnih hrupnih obremenitev in se ne zavedajo, da morajo imeti za diskoklub dovoljenje Občine, ki pa se dobi le ob soglasju sosedov.

V zadnjem Odsevu sem pisal, da je kovinska cestna ovira poleg šolskega igrišča na tleh zaradi pluzenja snega. Mislim sem, da jo bodo čim prej postavili nazaj, vendar se to do danes, 8. marca 2015, ko to pišem, še ni zgodilo. Na mostu preko Pšate poleg šole je enaka ovira zelo poškodovana, in samo vprašanje časa je, kdaj se bo podrla. Obe oviri je treba takoj pravilno namestiti nazaj, saj sta velika grožnja za varnost otrok v okolici šole.

Poškodovana ovira na mostu čez Pšato pri OŠ

Ovira na pešpoti ob šolskem igrišču

Pasji iztrebek na trati poleg otroškega igrišča pri OŠ

Na Jemčevi cesti pa bi morali položiti asfaltne ovire, in to tako visoke, kot so od Loke do Mengša. S tem bi preprečili divjanje vseh vrst voznikov in preprečili vožnjo večjim kamionom, ki na tej ozki cesti delajo s svojo težo veliko škodo. Mogoče bi zaposleni na občinski upravi razmislili o tem, da to uredijo po položitvi vodovodnih cevi, ko bo cesta že razkopana.

Pa lep pozdrav vsem kulturnim občanom in tudi ostalim s pozivom, da se nam pri prijetnem sobivanju pridružijo.

Tekst in foto: ZMAK

Opravičilo

V zadnji številki Odseva smo pomotoma kot avtorico članka z naslovom Delavnica Las v mojem kraju navedli Sido Valentiničič. Članek je napisala Gaja Trbižan, RRA LUR. Za pomoto se iskreno opravičujemo, Gaji Trbižan, Sidi Valentiničič in bralcem.

Urednik!

Kam le čas beži?

Komaj smo zaključili leto 2014, vsa praznovanja, povezana z njim, zahvale, prednovoletna srečanja, že smo spet na začetku, v letu 2015.

8. januarja smo praznovali rojstni dan naše babi in 12. rojstni dan skupine Naše vezi.

15. januarja smo praznovali Lučkin god, ki bi ga morali že 13. decembra.

12. februarja smo praznovali »ta debeli četrtek«. Hrana na srečanju je bila primerna za ta praznik.

26. februarja sta rojstni dan praznovali dve Sonji; seveda smo jima pri tem pomagali. Praznovanje je popestrila še ne petletna Neli, Aničina in Lojzetova vnukinja, ki je prepevala kot slavček in babico opozorila, če ni dobro zaigrala na harmoniko.

5. marca smo načrtovali običajno srečanje. Presenetila nas je Zinka J., ki je za moj rojstni dan spekla dobro torto. Spet je bilo veselo kot ob vsakem praznovanju.

19. marca načrtujemo praznovanje godu za obe Jožici.

24. marca se bomo veselili na občnem zboru Medgeneracijskega društva Jesenski cvet na Gorjuši. Tam se vedno dobro počutimo.

Babi praznuje rojstni dan.

V skupini si najbolj želimo, da bi nam služilo zdravje. Skrbi nas za Štefico, ki je že več mesecev bolna. Želimo, da ozdravi in spet pride na srečanje.

Jožica Trstenjak
skupina Naše vezi

Častniki Območnega združenja Domžale izvolili novo vodstvo

V hotelu Krona v Domžalah so se člani OZSČ Domžale zbrali na občnem in hkrati volilnem zboru. Na njem so se seznanili z dosedanjim delom, ki je bilo v preteklem letu izredno uspešno. Ustanovili so posebno Častno enoto za izvajanje protokolarnih opravil. Enota šteje enajst članov in ima enotno uniformo in nekaj kosov orožja za protokolarne namene. Pripadniki te enote so se

letos že zbrali na Rudniku in Oklem, kjer so s svojo prisotnostjo popestrili spominske slovesnosti.

Zelo dejavna je tudi strelska sekcija, ki je nabavila nekaj orožja, s katerim se urijo v streljanju vsi člani združenja. V njihovi delovni vni mi jih je pohvalil tudi predsednik Zveze slovenskih častnikov general Alojz Steiner.

Novi predsednik IO OZSČ Domžale je postal nadporočnik Miran Stopar, ki je združenje vodil že zadnje leto. Podpredsednik IO bo v nadaljnjih štirih letih stotnik Milan Habjan, sekretar pa višji vodnik Branko Žebovec. Ostali člani IO OZSČ so še: Bojan Dorič, Janez Gregorič, Janez Pogačar, Marko Trampuž, Marjan Žagar ter Milan Narat. Nadzorni odbor bo vodil Marjan Galien, častno razsodišče pa Bojan Končan. Predsednik Stopar je opisal načrte za prihodnost in podelil kopico priznanj najzaslužnejšim članom, tako je najvišje priznanje združenja prejel Milan Habjan. V pozdravnem nagovoru sta delo združenja pohvalila župan Lukovice Matej Kotnik in podžupan Mengša Bogo Ropotar.

Dela novoizvoljenim ne bo zmanjkalo, če ga bodo le pametno razporedili in našli dovolj moči in volje, da uresničijo vse načrte, ki so si jih zadali.

Tekst in foto: Janez Gregorič

Planinske novičke

Ozimnica z Janč

Kljub kratkosti letošnjega zimovanja (ena noč zdoma komaj upraviči to ime) so mladi trzinski planinci objavili zanimivo publikacijo. V stilu varčevanja le v e-obliki. Imenuje se Ozimnica, najdete pa jo na društveni spletni strani (rubrika Mladinski odsek). Vabljeni k zanimivemu branju in občudovanju odličnih fotografij.

Mladinski planinski tabor Kamniška Bistrica 2015

Na koledarju, ki ga krasi nova letnica, smo obrnili že tretji list. Najbolj neučakanim lahko zaupamo, da bo letošnji, in to že **29. mladinski planinski tabor od 18. do 26. julija v Kamniški Bistrici**. Kamniško-Savinjske Alpe so nam precej blizu, zato ni čudno, da smo doslej večkrat taborili na Jezerskem, v Podvolvljeku in Lo-

garski dolini. V Kamniški Bistrici pa še ne. Gore nad to dolino so vabljive – gledamo jih iz Trzina –in čas je, da jih tudi obiščemo. Prijavnice še niso na voljo. Termin pa si le označite v svojih koledarčkih ...

Zahodna liga

V soboto, 7. februarja, se je začela letošnja Zahodna liga, tekmovanje, namenjeno mladim plezalcem, ki šele vstopajo v svet tekmovalj. Na **prvi tekmi** (hitrostno plezanje) na **Jesenicah** je naše društvo zastopala Nina Kralj, ki je v kategoriji starejše cicibanke zasedla 25. mesto. **Druga tekma** je bila mesec dni kasneje, 7. marca, v **Radovljici**. Tokrat so se mladi plezalci pomerili z zahtevnim plezanjem v balvanih – kratkih, a izredno zahtevnih smereh. V kategoriji starejši cicibani je Andraž Dornik Šelb zasedel 27. mesto ter na svoji prvi tekmi osvojil svoje prve točke v tekmovanju. Nini Kralj so se tokrat točke izmuzznile za las, bila je 34. med kar 60 tekmovalkami v njeni kategoriji.

O Triglavskem ledeniku

V četrtek, 5. marca, smo imeli Trzinci enkratno priložnost podrobneje spoznati skrivnosti Triglavskega ledenika. Pri predstavitvi knjige **Triglavski ledenik** sta sodelovala dva avtorja, naš krajan mag. Miha Pavšek in dr. Maja Topole, še prej pa smo si lahko ogledali dokumentarni film Matjaža Fištravca (Studio Alp in RTV Slovenija) **Nekoč je bil ledenik**.

Zanimivost večera je bil Zeleni sneg, kot tudi imenujemo izginjajoči Triglavski ledenik. Raziskovalci ga merijo in opazujejo že skoraj sedem desetletij in na podlagi teh raziskav nas opozarjajo, da je neomejena rast na planetu z omejenimi možnostmi nesprijemljiva. Kajti ledenik je izreden indikator podnebnih sprememb. Knjiga je od predstavitve dalje na voljo tudi v trzinski knjižnici, ki sta ji jo podarila oba soavtorja oziroma Geografski inštitut Antona Melika ZRC SAZU.

Planinsko orientacijsko tekmovanje (POT) v Trzinu

14. marca je bila v Trzinu 2. tekma Dolenjsko-gorenske lige v planinski orientaciji. Na tekmo, ki se je odvijala na območju On-

gra in Dobena, je bilo prijavljenih 24 ekip, ki so poleg znanja orientacije morale pokazati še nekaj drugega planinskega znanja (odgovarjati na vprašanja iz orientacije, topografije in snovi planinske šole ter pokazati poznavanje vozlov, ki jih uporabljamo v planinstvu). Več o tej zanimivi tekmi, ki je bila prvič organizirana v Trzinu, pa v naslednji številki Odseva.

Planinski vestnik izhaja že 120 let

Morda se vam zdi nenavadno, da v lokalnem časopisu pišemo tudi o najstarejši slovenski reviji, ki še vedno izhaja.

8. februarja 1895 je izšla prva številka **Planinskega vestnika** kot glasilo Slovenskega planinskega društva v Ljubljani. Vitalni 120-letnik ima namreč kar nekaj povezav tudi s Trzinom. Kar tri desetletja (1950-1979) je bil njegov (skorajda legendarni) glavni urednik v Trzinu rojeni prof. Tine Orel, po katerem se imenuje tudi trzinska krajevna knjižnica. Od konca leta 2001 pa je njegov tehnični urednik Emil Pevec, ki je pomagal revijo po obliki in vsebini narediti primerljivo z vrsto najbolj kakovostnih tujih planinskih in alpinističnih revij.

Prav bi bilo, da z naročilom in branjem revijo tudi aktivno podprete. Vse informacije o reviji najdete na spletni strani <http://www.planinskivestnik.com/>.

Napovedujemo ...

... predavanja in zanimive izlete, ki jih vodijo registrirani vodniki PZS našega društva. Natančne podatke (ure odhoda, oprema, posebna opozorila, prijave na izlet ...) preberite na spletni strani **www.onger.org**.

- 28. 3. 2015 Planinsko orientacijsko tekmovanje (POT) – Borovnica
- 11. 4. 2015 Občinska čistilna akcija
- 18. 4. 2015 Alpe Adria Trail: Lipica – Dolina (San Dorlingo della Valle)

Dimež

Trzinci pri inovatorski legendi

Kot direktor združenja ASI sem spoznal veliko različnih inovatorjev, od začetnikov do izredno uspešnih, svetovno znanih in uveljavljenih. Eden od njih je Peter Florjančič, ki je tudi častni član našega združenja. Občina Trzin, v kateri živim, spada med najbogatejše občine v Sloveniji, njeni občani pa spadajo med največje radovedneže v njej. To vem, ker me vedno sprašujejo o inovatorjih in o njihovih inovacijah. Pogovori na to temo so vedno zanimivi. Ravno ti radovedni prijatelji, skoraj vsi smo člani liste in društva Trzin je naš dom, so mi predlagali, da povabim tega priznanega, skoraj legendarnega inovatorja v Trzin na okroglo mizo, kjer bi poslušalcem govoril o svojem izumiteljskem

življenju in uspehih okrog inovacij. Če bi bil obisk dober, pa bi vsak drugi mesec povabili še kakšnega uspešnega izumitelja, da bi se občani Trzina lahko neposredno seznanili s problemi in uspehi našega inovatorstva. Na moje povabilo je pomočnik Petra Florjančiča odpisal, da se naš povabljenec pri svojih 96 letih nerad vozi v avtomobilu, zato naj raje pride do 10 oseb k njemu na obisk na Bled.

To se je zgodilo v nedeljo, 18. januarja 2015. Peter Florjančič, svetovna zvezda med izumitelji, ki je prijavil preko 400 patentov, nas je prijazno sprejel v svoji pisarni in nam tekoče in zgoščeno predstavil svoje življenje v tujini, od svojih začetkov izumljanja do izrednih ekonomskih uspehov, ki jih je doživel, ter do najnovejših izumov, ki jih še razvija in dokončuje. Na steni svoje pisarne ima stotine fotografij svetovno znanih ljudi, s katerimi se je spoznal v svojem življenju, med njimi je veliko filmskih igralcev in igralk, s katerimi se je družil, ter bogataši z vsega sveta, s katerimi je poslovno sodeloval.

Peter Florjančič nas je ob koncu obiska tudi naučil, kako se pravilno poje blejska kremna rezina:

Z vilicami pritisnemo na sredino kremne rezine, da se njena vsebina razleze in pri strani pogleda ven, to se postrga z vilicami in poje, na koncu pa s prsti primemo za obe skorji in ju pohrustamo.

Našemu gostitelju in izumitelju Petru Florjančiču se v imenu vseh, ki smo bili pri njem na obisku, zahvaljujem, ker nas je sprejel, čestitam mu za vsak izum posebej in mu želim veliko zdravja in uspehov pri prodoru novitet na trg.

Tomaž Pevc

Orkestracija še malo drugače

Ko niso na odru ...

Dramska skupina odraslih je dobesedno neutrudljiva. Vsako sezono nova predstava, vsako leto nov in večji ter težji izziv. Letošnje priprave in vaje so bile povsem drugačne od prejšnjih. V letošnji igri so vsi igralci večino časa na odru. »To je izredno zahtevno, saj moraš biti kot lik ves čas aktiven, živ,« nam je razložila Ksenija Dvoršak v vlogi Patricije. Prav tako je ta predstava najkrajša doslej, saj traja le dobro uro. »Predstava je zelo dinamična. Prizori se lepijo drug na drugega in istočasno se jih lahko odvija več. Gledalec tisti trenutek mogoče sploh ne ve točno, katerega bi spremljal,« pa je delila misel Jelka Moravec v vlogi Chanel. Številna zasedbe iz leta v leto ostaja nespremenjena. Urban Gradišar v vlogi Leona je povedal: »Na žalost je usklajevanje vsako leto težje, ampak ne bomo obupali,« je še dodal. Po šestih letih trdega dela in predvsem zelo uspešni lanski sezoni, saj so se uvrstili na Linhartovo srečanje, ostajajo

skromni. Lepo korak za korakom. »Važno je, da nastopamo, vse ostalo je samo pika na i,« samozavestno pravi Gordana Granatir v vlogi Ermeline. Trenutna želja in cilj je uvrstitev na regijsko tekmovanje Gorenjski komedijanti. Zagotovo pa so k letošnjemu elanu doprinesli tudi novi člani. Katja Podgoršek v vlogi Pierrette zadovoljno pripoveduje: »V KUD-u mi je zelo všeč. Že takoj sem se počutila zelo domače, čeprav sem prišla čisto na novo. Zelo prijazen in sproščen pa je bil tudi odnos vseh, ki sem jih v KUD-u spoznala. Takoj so me sprejeli medse. Po pravici povedano, sem po nekaj dneh imela občutek, da z njimi sodelujem že dolgo. Njihov način dela mi je zelo všeč, saj je profesionalen, predvsem pa tudi sproščen in zanimiv. Njihov trud in želja po uspešni predstavi sta občudovanja vredna. Moji občutki po premieri so fantastični po zaslugi gledalcev, v prvi vrsti pa zaradi čudovitega dela s soigralci na odru.«

Vsi zamudniki vabljeni na ponovitve v domačem kulturnem domu in na gostovanjih. Več na www.kud-trzin.si in <https://www.facebook.com/kudtrzin>.

AP

Naslednja gostujoča predstava

Lahka in prefinjena

V Trzin prihaja igra z naslovom **Tretji ključ** v izvedbi KUD-a Oder treh herojev Pirniče. Predstava je prva odrska uprizoritev, saj je avtor Andrej Blatnik igro sprva namenil radijski izvedbi. Ob zgodbi, ki prikazuje današnjo družbo, ki poskuša obogateti, ne ostanete ravnodušni. Lahko se boste nasmejali ob absurdnih situacijah, ki zelo hitro privedejo do nasprotujočih si mnenj. Enostavno vsak poskuša preživeti na svoj način. Igrajo: **Peter** – Branko Pečelin, **Pavel** – Bine Knapič, **Polona** – Metoda Šmigoc. Se vidimo v soboto, 11. aprila 2015, ob 20. uri v Kulturnem domu Trzin. Toplo vabljeni!

AP

SHOW in Kje sem doma?

V popoldanskih urah smo si v dvorani Kulturnega doma Trzin **15. marca** ogledali novo premiero. Po predlogi Tomaža Lapajne Dekleve in priredbi Saše Hudnik je predstava Kje sem doma? mladinske skupine SHOW zasijala v polni luči. Spremljamo pustolovsko zgodbo o poti do spoznanja. Radovedna deklica Vida s svojim namišljenim prijateljem Nanijem poskuša najti odgovor na vprašanje, kje je voda doma. Na poti srečata zanimiva govoreča bitja, kot so krap, raca, rakovica in kapljica. Sporočilna vsebina odlično pride do izraza s sproščeno igro. V nastopanju malih nadobudnežev se namreč resnično opazi njihovo veselje in želja do igre. Odlična kostumografija je bila samo še pika na i. Iskrene čestitke vsem sodelujočim. Igrajo: Vida – Kristina Valenčak, Nani – Ana Hrovatin, Varuška – Lea Goričan, Krap – Liam Manevski, Raca – Žak Galunič, Rakovica – Nina Jankovič, Kapljica – Leon Ulčakar. Mentorici: Saša Hudnik in Ksenija Dvoršak. Vsi, ki si želite ogledati predstavo, pridite na ponovitev v soboto, 28. marca, ob 11. uri v dvorano Kulturnega doma Trzin.

AP

Znova o šahu

Morda je kdo pomislil, da smo prenehali objavljati šahovske novice, saj v dveh zaporednih mesecih ni bilo zaslediti nobenega prispevka o dogajanju v Šahovskem klubu Trzin. Vendar to ne drži. Januarja se je resda začel nov cikel tekmovanj v Ljubljanski ligi (v teku je že osemindesetdeseto nadaljevanje množičnega šahiranja, ki so ga prvič organizirali daljnega leta 1948!), a ker je bilo med posameznimi koli kar nekaj premora, se pač nisem »oglasil«. Sedaj pa je za nami že kar sedem kol, zato si oglejmo, kaj smo dosegli Trzinci in kako kaže za naprej.

Začnimo v Super ligi, kjer tekmuje ekipa BUSCOTRADE. S tokratnimi nastopi ne moremo biti zadovoljni, saj vse do šestega kola nismo okusili slasti zmage. Tudi bera točk v teh dvobojih je bila zelo skromna, samo štiri točke nam je uspelo zbrati. Ko smo se nato »prebudili« in končno premagali ŠS ŠD Loko pri Mengšu, smo dobili upanje, da bo le šlo na bolje. A zgodilo se je ravno nasprotno, saj smo zabeležili nov poraz proti ekipi Kliničnega

centra, in to nas je znova potisnilo na začelje tabele. Na njem bomo najverjetneje ostali tudi ob koncu tekmovanja, saj je zaradi slabega izkupička točk le malo upanja, da bi se lahko rešili pred izpadom. Po treh letih zaporednih nastopov v najvišji konkurenci amaterskega šaha na ljubljanskem področju se bomo tako verjetno morali posloviti in v prihodnji sezoni igrati v nižjem rangu tekmovanja.

V Prvi ligi trzinsko moštvo DOM-IN Agencije za nepremičnine nastopa s podobnim (ne)uspehom. Bilanca sedmih dvobojev je taka: en neodločen izid proti ekipi Zelencev LPP in šest porazov ter skupno sedem in pol osvojenih točk. Ekipa tako zaseda zadnje mesto na turnirski tabeli in le z izdatnima zmagama v zadnjih dveh kolih bi se lahko rešila začelja. Upajmo na najboljše, saj morala igralcev še ni zapustila ...

Razplet obeh tekmovanj bo jasen konec meseca, ko bo odigran tudi zaključni turnir. V prihodnji številki Odseva boste lahko prebrali, kako se je končala tokratna trzinska šahovska zgodba v obeh konkurencah v zadnjih dveh kolih.

Andrej Grum

18+
BOJAN KODELJA
90 - minut

izzivalec ulice

INTERAKTIVNI DOKUMENTARNI PROGRAM

Dejstva, ki jih mora
slišati in poznati
vsak odrasel,
še posebej starši.

OSUPLJIVO RAZKRITJE
NAČRTNO NASTAVLJENIH
★ PASTI ★

NE-ODVIŠEN.SI

VSELOVNEŽNJE DRUŽBENO ODGOVOREN PROGRAM

Direktno,
konkretno in
preverjeno o:

1. ALKOHOLU
2. TOBAKU
3. DROGAH
4. NASIJU
5. ADRENALINU
6. INTERNETNEM PODZEMLJU
7. SOCIALNIH OMREŽIJH
8. RAČUNALNIŠKIH IGRICAH
9. SUBLIMINALNIH SPOROČILIH

VABILO

Kje

TELOVADNICA
OSNOVNE ŠOLE TRZIN

Kdaj

ponedeljek, 23. 3. 2015

Ura

15:00

VSTOP
PROST

AKTIVA skupina
 PRESAD

STROKOVNO PODPRTO TEMATSKI VIDEO PRISPEVKI

dr. Gabi Čušinovič Vogrinčič
FAKULTETA ZA SOCIJALNO DELO

Miha Kraml, inženir
VODJA AMBULANTE ZA
ZDRAVLENJE ZASVOJENOSTI

prof. dr. Martina Žnava Tomotič, dr. med.,
PSIHOTERAPIJNA KLINIKA Ljubljana

dr. Aleksander Zadel, spec. klin. psih.
INSTITUT C.A.

dr. Vesna Vuk Godina
FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE

Robert Frizkovec, univ. dipl. pedagog
ZAPORČENSKI DUHOVNIK IN
MEDIATOR

Mateja Pirž Murar, univ. dipl. promist
NEKONVENCIONALNA
POBILASČENKA

dr. Miro Klina
FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE

doc. dr. Sandra Bašič Hrovatin
FAKULTETA ZA PSIHOMANJEČNE
ŠTUDIJE

V naravi odpihnjena zima, pri ljudeh še kar noče stran

Takole reven s snegom je bil videti s Kašne planine vzhodni del Grintovcev ob koncu letošnje meteorološke zime. Foto: T. M.

Zima, ki to ni bila, je za nami! V začetku meseca meteorološka, zdaj, ko je pred vrati spomladansko enakonočje (upam, da ste dobili Odsev pravočasno, to je okrog 20. v mesecu ...) pa tudi astronomska ali koledarska. Slednja se tokrat končuje (ali pa se tega dne začenja tudi koledarska pomlad) ravno na dan prazne lune. Vendarle ne gre soditi začetka toplejše polovice leta po lunini praznini, saj bosta prav kmalu svoje opravili toplota in zelenje. »Regratovci« se že nekaj tednov ter veliko bolj zgodaj kot navadno sklanjajo nad tlemi in rezljajo ta solatni dragulj (med rastlinami velja za plevel ...) ter ga čim bolje očistijo, da jim zvečer z ustrežno zabelo še bolj tekne. Paziti je treba le, da ga nabiramo na čim manj gnojnih, najbolje negojenih travnikih. Ker smo že v marcu ali sušcu, praviloma ni veliko padavin, in letošnji se kar dobro drži stare vremenske pratike. Temperature občasno že poskočijo navzgor, a ne toliko, da bi se pomlad prezgodaj razbohotila. Pomnimo: Kar sušča ozeleni, se rado hitro posuši! In še – Če marec prah pometa, dobro letino obeta. Drugače kot vreme pa se do občin obnaša dovilja oziroma mati država, ki vztrajno niža povprečnino. Povprečnina predstavlja na prebivalca v državi ugotovljen primeren obseg sredstev za financiranje z zakonom določenih nalog. Še leta 2011 je bila 564,3 evra, letos pa le še 525 evrov. Primerno porabo posamezne občine pa ugotavlja Ministrstvo za finance na podlagi dolžine lokalnih cest in javnih poti v občini, površine občine, mlajših oseb od 15 let in deleža prebivalcev, starejših od 65 let v občini, števila vseh prebivalcev občine in povprečnina. Toliko, da boste vedeli, kdo ima v rokah škarje in platno, pa čeprav niste z njim/njo poročeni ...

Da ni še pretoplo, je kar prav, počakajte na začetek prave pomladi, to je vse do cvetne nedelje ali še teden dni kasneje, na veliko

noč, ta bo letos prvi vikend v aprilu. Letošnje pustne šeme so očitno zelo dobro opravile svoje delo. Na vsak način precej bolje, kot naši vladarji na vseh ravneh, ki nas vse pogosteje hočejo peljati žejne prek vode. Skoraj ga ni tedna, da ne bi ugotovili kakšne nove lumparije ali previsokih zneskov, preveč izplačanih avtorskih honorarjev v vlogi dodatka k osnovni plači. Drugim spet ni prav, da živita skupaj in imata otroka(e) tista dva, ki se imata tudi dejansko rada (bo ujel novi referendum meteorološko ali astronomsko pomlad?), nekateri bi radi krpali državne ceste s pomočjo DARS-ove malhe itd. Skratka, skrinja je enaka ali čedalje manjša, potrebe pa vse večje. Težko se je sprijazniti s tem, da bo nečesa manj, lahko pa ta, večinoma materialni primanjkljaj, nadomestimo z lastnim duhovnim in kulturnim bogastvom, ki je neizmerno in pri roki, včasih celo pred nosom (npr. trzinski KUD, folkloristi, rezbarji idr.). Le prepoznamo oziroma vidimo ga ne, saj se ukvarjamo s tistim, kar nam ponuja četrta veja oblasti – mediji. Ti še vedno mojstrsko preusmerjajo našo pozornost z bistvenih k nebitnim problemom ter nam poročajo o dogodkih in ljudeh, ki bodo prej ali slej končali na smetišču zgodovine. Novinarji rumenih medijev pa nas prepričujejo, da je vse javno ter lahko objavijo tako rekoč, kar se jim zahoče.

Odsevarji seveda nismo taki in se ne pustimo tako zlahka, pa čeprav se pojavljajo govorice o reorganizaciji in racionalizaciji izhajanja. Po skrbni analizi občinskih časopisov je bilo ugotovljeno, da smo v Trzinu najdražji, čeprav ni bila nikjer podana edina prava primerjava – višina honorarja na število znakov (s presledki ali brez). Morda pa nam bodo po novem plačali le »brez«, tisto med njimi se tako ali tako zapiše kar samo. A vrnimo se naposled k vremenu, našemu »objektu preučevanja«. Za nami ni le februar, ampak tudi meteorološka zima (december–februar). Februar in celotno zimsko trimesečje je bilo v našem koncu podpovprečno namočeno, le nekoliko južneje in vzhodneje je bilo precej drugače, še posebej na Dolenjskem, v Posavju in Beli krajini, kjer so bili deležni vsaj dela napovedane snežne »kataklizme« v začetku preteklega meseca. Nekoliko več smo imeli sonca v Ljubljanski kotlini, prav vsi meseci pa so bili pretopli, tudi zadnji – februar, do stopinje Celzija. To pa je manj kot njegova dva predhodnika in skupno celotno zimsko trimesečje - 2–3 stopinje C. Rekordna vrednost je deloma posledica globalnega segrevanja in deloma naravne spremenljivosti vremenskih razmer v preteklem najtoplejšem letu. Najtoplejša leta v obdobju 1961–2014 so bila vsa v zadnjih 21 letih, kar je skladno z izrazitim naraščanjem temperature v zadnjih treh desetletjih.

POSTAJA	Padavine - februar 2015 (v mm oz. l/m ²)	Odklon povprečne dnevne temperature februarja 2015 od povprečja 1961–1990 (Vir: ARSO)
Letališče Brnik	27	
Brezje pri Trziču	29	
Radomlje	37	
Moste pri Komendi	45	
Trzin	46	
Domžale	51	
Ljubljana Bežigrad	64	
Vrhnika	71	
Grosuplje	76	
Topol pri Medvodah (685 m)	83	

Preglednica: Mesečna količina padavin februarja 2015 na širšem območju Ljubljanske kotline (Vir: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko; nadmorska višina - višinska postaja).

Dež se je pojavil na začetku februarja in zlasti zadnji (počitniški ...) teden, skupaj ravno v 10 dneh. Največ padavin – 25 mm, smo izmerili v ponedeljek zjutraj, 23. februarja. Sneg smo imeli na tleh ravno pol meseca oziroma dva tedna, največja višina je bila skoraj 20 cm, in to v začetku meseca (4. februarja). Zabeležili smo še pet meglenih in štiri »slane« (ne zasoljene ...) dni, slednji so tisti, ko imamo opravka z jutranjo slano. Če povzamemo, zadnji zimski mesec nam je v prvi polovici prinesel nekaj snega in nizkih temperatur, v drugi pa prve znake pomladi in nekaj dežja. Imeli smo tudi nekaj sončnih dni, torej res vsega po malem, a brez vremenskih

ocvirkov. Povsem običajen februar, ki ni v ničemer posebej izstopal, sploh v primerjavi z lanskoletnim, ko smo imeli zaradi žleda obsedno stanje in na terenu poleg gasilcev tudi vojake. Ampak to je za nami, pred nami pa polletje, ko bodo svetli deli dni nadvladovali temnim, in to je tisto, kar šteje. Res pa je, da se bo tudi naslednjega pol leta prav vsak večer in postopoma (s)temnilo vse do nižin, tu nam pač ni pomoči. Za vse drugo pa zanesljivo je!

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja Občinskega sveta občine Trzin objavlja

JAVNI RAZPIS ZA IZBIRO ODGOVORNEGA UREDNIKA JAVNEGA GLASILA OBČINE TRZIN – ODSEV

Za odgovornega urednika je lahko imenovan kandidat, ki: - izpolnjuje pogoje iz 19. člena zakona, ki ureja medije; - ima najmanj VI. stopnjo izobrazbe in - ob prijavi na razpis predloži programsko zasnovo glasila, ki vsebuje vsebinski načrt rubrik Odseva ter zagotovilo o zadostnem številu stalnih sodelavcev.

Programska zasnova glasila mora biti pripravljena skladno z odlokom, ki ureja zagotavljanje obveščanja javnosti o delu Občine Trzin in glasilu občine Trzin ter mora upoštevati finančna sredstva, zagotovljena v proračunu Občine Trzin za leto 2015 in 2016. S kandidati, ki izpolnjujejo vse zahtevane pogoje, bo opravljen razgovor. Poglavitna merila za izbor odgovornega urednika bodo vsebinska kakovost programske zasnove in poznavanje občine Trzin. Prednost pri izbiri bodo imeli kandidati z izkušnjami iz uredniškega dela. Izbrani kandidat bo imenovan za dobo dveh let.

Prijavo na razpis z ustreznimi dokazili in kratkim življenjepisom morajo kandidati poslati v zaprti ovojnici z opombo »NE ODPIRAJ - Javni razpis – Odsev« najpozneje **do ponedeljka, 13. aprila 2015, do 13. ure na naslov: Občina Trzin, Mengeška cesta 22, 1236 Trzin.**

Kandidati bodo o izboru obveščeni najpozneje v 8 dneh po sprejeti odločitvi.

Za morebitne dodatne informacije v zvezi z javnim razpisom pokličite na telefonsko številko 01/564-45-44.

Vse navedbe v moški slovnični obliki veljajo tudi za žensko slovnično obliko.

Predsednica Komisije, Klavdija Tretjak

Razpored odvoza nevarnih odpadkov - pomlad 2015

DATUM	URA	NASELJE	LOKACIJA
8. 4. 2015	15.30–17.00	Trzin	Na dvorišču Mengeške 9, Trzin
	17.30–19.00	Trzin	Na parkirišču pred trgovino Mercator

Med nevarne odpadke spadajo:

- akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila, gume osebnih avtomobilov, motorno olje, pločevinke s potisnim plinom, razredčila, odpadno jedilno olje.

OPOZORILO:

- nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega kraja,
- tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano,
- odpadkov iz iste skupine ne združujte v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije,
- odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno tehnična navodila, ki ste jih dobili z nakupom izdelka, iz katerega je odpadke nastal.

Razpored odvoza kosovnih odpadkov - pomlad 2015

DATUM ZAČETKA AKCIJE	ZAJEMA NASELJA
8. 4. 2015	Trzin (Habatova ul., Jemčeva c., Kmetičeva ul., Mengeška c., Za hribom)
9. 4. 2015	Trzin (ostale ulice)

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev spadajo:

- kopalniška oprema,
- pohištvo,
- preproge,
- oblazinjeno pohištvo,
- svetila in senčila,
- veliki gospod. aparati (štedilniki, hladilniki,...),
- veliki železni in kovinski kosi...

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev NE spadajo:

- nevarni odpadki kot so embalaže škropiv, olj, barv in lakov,
- avtomobilski deli,
- akumulatorji,
- gume,
- sodi,
- gradbeni material,
- veje drevja in živih mej.

Kosovni odpadki morajo biti na predvideni dan odvoza do 5. ure zjutraj postavljeni na odjemnem mestu pobiranja komunalnih odpadkov.

V primeru vprašanj smo vam na voljo na telefonski številki 01/729-54-30 ali elektronskem naslovu info@jpk-prodnik.si.

mojOPUS
predstavlja novo knjigo

Silva Abram

POMLAD 2013, Pravljice za velike

Pomlad 2013

RAZSTAVA ILUSTRACIJ IN POGOVOR Z AVTORICO KNJIGE BO

23. aprila 2015 ob 19:30

Pravljice za velike

v Krajevni knjižnici Janeza Trdine v Mengšu

Na svetovni dan knjige, 23. aprila, ko praznujemo pisatelji, ilustratorji, knjižničarji, bralci in vsi, ki imamo radi knjige bo v Krajevni knjižnici Janeza Trdine Mengeš predstavitev nove knjige Pomlad 2013, Pravljice za velike.

Ob tej priložnosti se bomo pogovarjali s Silvo Abram, avtorico knjige in NLP coachinjo. Beseda bo tekla o knjigi, bralni kulturi, novih izzivih, vrednotah in iskanju poti v življenju.

Pridite v našo družbo, ko se bo dan prevesil v noč, bomo skupaj otvorili razstavo ilustracij Mateje Mišmaš.

Uživali bomo med knjigami, povezani v mednarodnem duhu Noč knjige in spoznavali nove zgodbe, občudovali slike in dali nov zalet naši domišljiji.

VABLJENI!

mojOPUS svetovanje in izobraževanje
www.mojOPUS.si

Ilustrirala Mateja Mišmaš

SADJE ZELEJAVA
FRUTAS
TRZIN

Vsak dan sveže sadje in zelenjava

**Pričakujejo vas dobre cene
in prijazni prodajalci**

VELIKONOČNO DARILO

Cenjenim strankam pri nakupu nad 20 €
od 1.4. do 6.4. podarimo 1 kg pomaranč.

**Vesele in blagoslovljene
Velikonočne praznike!**

Tel.: 01 56 20 777

Delovni čas:

od ponedeljka do petka od 7:00 do 20:00

sobota od 7:00 do 19:00

nedelja in prazniki od 8:00 do 17:00

Lekarna Trzin
ponedeljek, 23. 3. 2015

PRAZNUJEMO ROJSTNI DAN

in vam podarjamo
10% popusta*
na celoten nakup.

* Rojstnodnevni 10% popust velja ob enkratnem nakupu v posamezni enoti na dan praznovanja. Ugodnost ne velja za izdelke, ki so že v akciji ali katalogu ugodnosti, nakup darilnih bonov in izdelkov na recept. Popusti se ne seštevajo.

LEKARNA LJUBLJANA

zvesta vašemu zdravju

www.herz.si

Toplotne podpostaje Herz

HERZ je specialist v proizvodnji visoko učinkovitih toplotnih podpostaj. Na voljo imamo široko paleto proizvodov za vse možne potrebe in zahteve uporabnikov.

HERZ d.d

Grmaška cesta 3, 1275 Šmartno pri Litiji

Tel.: +386 (0)1 896 21 02

Fax: +386 (0)1 896 21 40

E-Mail: info@herz.si

www.herz.si

